

ISEINA KAS SEREDA

Brooklyn New York.

Prenumerata metams:

Suvienytose Valstijose \$2.00
Europoje ir kitur \$3.00
Kanadoje \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumerata metams skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujų Metų.

Apgarsinimų kainų klauskite laišku:

J.J. Paukeztis ir K. Brazys
120-124 GRAND ST.
BROOKLYN NEW YORK.

VIE NY BE VIENYBE LIETUVNINKU

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 48.

PO RINKIMU I DUMA.

Nesenai turėjome augš-
čiausios valdžios rinkimus
Amerikoje. Šią savaitę gau-
name, nors dar nepilnas ži-
nias, apie rinkimus iš mums
artimos šalies, būtent Rusijos.
Šita šalis mums, lietuviams,
tuomi artima, jog ir
mės i ją susidedame ir renka-
me bendrą parlamentą, va-
dinamą Valstybės Dūma.
Suprantama, tai yra mūsų
brolių Lietuvoje esančių,
dalyvavimas toje Dūmoje
yra grynas farsas. Viena,
kad iš Lietuvos atstovų la-
bai mažai tegalima yra nu-
siūsti. Antra — ir nusiū-
šukavo-parėkavo, per laik-
tieji atstovai mažai ką gali
raščius pasikoliojo, pasikai-
vekti, nes iksiolei buvo iš
Lietuvos išrenkama atstovai
labai mažo mokslo ir mažai
kā apsipaižinė su Rusijos bei
Lietuvos bendruoju politi-
kos gyvenimui. Tačiaus ne-
žiūrint i šitą, lietuviams vis-
gi yra labai svarbu tos visos
didelės valstijos parliamen-
te dalyvauti. Visu-pirmu
gerai delto, jogi lietuvių
dalyvaudami visgi gali šio-
kią-tokią padaryti intekmę
ant Dūmos ir išleidžiant vi-
sai valstijai i statymus gali
iškovoti Lietuvai geresnes
valandos, kada lietuvių
galės pareikalauti sau pil-
nos politiškos autonomijos
pasu seimu Vilniuje. Toliaus,
sistemis. Bet mės čia iš-
same faktą, kodel pirmeivis-
ki gaivalai pralaimėje. Pa-
dėkim sau, kodel Suvalkija
elementą ir suartiname ru-
suų nuomones su svetimtė-
ciais Rusijoje. Ant galos
svarbu ir delto, kad mės kas-
taip jau Lietuvos gyvenimą
išsimantį atstovų i Dū-
beveik iš „atminties moka“
nė, pažengva pasidarysime ir pažista Lietuvos vargus,
nemaža būti žmonių, kurie kuriu nemaža dalį ant savo
bus gerai prisizūrėjė par-
liamentiniams darbui. Pa-
simčio metų neš? Kodel
galiaus besėdami Dūmoje tad jų vietos Suvalkija nu-
lietuvių savo laikraščiuose siuntē lėtą ir mažai politikai
turi progą iškelti vis dides-
nėn aikštėn Lietuvos reika-
nėn. Laikai! Atsaky-
lus ir mokinti savo brolius
politiško ir draugijinio gyve
me: kaipgi kitaip išeis, jei-
nimo. Tas bus bene svarb-
jausis.

Tačiaus, kaip minėjome, Laukaiti dėjo? Gerai. Ar-
iksiolei mės Valstybės Dū-
moje nekažin-kaip dar pasi-
vus renka, ir argi poperiaus
išskiriant atstovus šmotelis, ant kurio yra užra-
rodėme. Kubilių, Kuzmą ir Bulotą. Štya antgalvis „Šaltinis“,
Buvo juk išrinkta per visas yra galingesnis už tūkstan-
tris perėjusias trumpaam-
čius Lietuvos piliečių? Pa-
žes Dūmas po keletą lietu-
sirodo, kad taip: kungai
vių; bet iš jų kaszin-kodel rinkimus siemet kontrolia-
buvo žmonės taip „ramus“, vo, o „Šaltinis“ liaudies bal-
kad mūsų (Lietuvos) gyve-
sus skaitė ir savo balansan-
nime jokios ypatingos žymės užrašė...
Laikui bėgant Nei ko perdaug prikišt
neįspaudė. Apgarsinimų kainų klauskite laišku:

goti ant „Šaltinio“. Jeigu
iekvienna partija turi tiesa-
rinkimuose paleisti ant stalos
visus kozyrius, tai, iš teisybės
atžvilgio, negalima buvo užginti šito losio nei kūningams. O vienok gyvas
absurdas. Kuningai, kuriems Lietuvos politika
daug svetimesnė, negu Romanas, — nei patiš, nei jų par-
tija negali gyvujų mūsų šalies
reikalų suprasti. Dvasiškija visu-pirmu rūpinasi
doros palaikymu žmonėse, —
tegul jau sakysim ir katalikiškosios doros. Kiek jau
šitame darbe gali padėti
valstijinė Dūma? Gali tik
šiek-tiek dvasiškija iškovo-
ti privilegijų kūningui luo-
mui. Ar čia daug rišasi su
doros ir religijos palaikymu
žmonėse? Ar Dūma yra tik
luomas? Ne. Dūma yra
visos liaudies reikalams i-
sišmeižė, pasigromojo už
apšmeižas ir... ant galo i
Dūmą nuėjo tie, kurie mokė-
jo geriau už save pasiagituoti
ir smarkiai parėkti. Siu-
žygiai pasiekė smarkiai kū-
ningams parėkti. Na, ir
Dūmon nuėjo kandidatai
beveik iš ramiųjų, o ne pro-
gresistų abazo.

Žinoma, negalima išanks-
kių-tokių padaryti intekmę
to tuo imt ir peikt tuos
vientaučius atstovus, kurie
tapo, nors suvaržytu liau-
dėkėm sau, kodel Suvalkija
nusiuntē ne Bulo, kuris
Gal jie ir geriausiai tatai pa-
snu seimui Vilniuje. Toliaus,
sistengs. Bet mės čia iš-
same faktą, kodel pirmeivis-
ki gaivalai pralaimėje. Pa-
dėkim sau, kodel Suvalkija
elementą ir suartiname ru-
suų nuomones su svetimtė-
ciais Rusijoje. Ant galos
svarbu ir delto, kad mės kas-
taip jau Lietuvos gyvenimą
išsimantį atstovų i Dū-
beveik iš „atminties moka“
nė, pažengva pasidarysime ir pažista Lietuvos vargus,
nemaža būti žmonių, kurie kuriu nemaža dalį ant savo
bus gerai prisizūrėjė par-
liamentiniams darbui. Pa-
simčio metų neš? Kodel
galiaus besėdami Dūmoje tad jų vietos Suvalkija nu-
lietuvių savo laikraščiuose siuntē lėtą ir mažai politikai
turi progą iškelti vis dides-
nėn aikštėn Lietuvos reika-
nėn. Laikai! Atsaky-
lus ir mokinti savo brolius
politiško ir draugijinio gyve
me: kaipgi kitaip išeis, jei-
nimo. Tas bus bene svarb-
jausis.

Tačiaus, kaip minėjome, Laukaiti dėjo? Gerai. Ar-
iksiolei mės Valstybės Dū-
moje nekažin-kaip dar pasi-
vus renka, ir argi poperiaus
išskiriant atstovus šmotelis, ant kurio yra užra-
rodėme. Kubilių, Kuzmą ir Bulotą. Štya antgalvis „Šaltinis“,
Buvo juk išrinkta per visas yra galingesnis už tūkstan-
tris perėjusias trumpaam-
čius Lietuvos piliečių? Pa-
žes Dūmas po keletą lietu-
sirodo, kad taip: kungai
vių; bet iš jų kaszin-kodel rinkimus siemet kontrolia-
buvo žmonės taip „ramus“, vo, o „Šaltinis“ liaudies bal-
kad mūsų (Lietuvos) gyve-
sus skaitė ir savo balansan-
nime jokios ypatingos žymės užrašė...
Laikui bėgant Nei ko perdaug prikišt
neįspaudė. Apgarsinimų kainų klauskite laišku:

dinguma ankstyvos kovos
prieš religiją, kuri tuom tarpu
Lietuvos politikoje ne-
sušildo, bet sukelia liaudyste
antagonizmą prieš vieni ki-
tus. Iš to naudojasi val-
džia ir kūningai. Tas taip
aišku, kad čia daugiau nėra
ko šnekėti.

Tačiaus čia nėra ko kal-
tinti nei pavieniai mūs veikė-
jų, nei kokių-nors išimtinai
laikraščių. Kalta tam abel-
na mūs žema stovenė kul-
tūroje. Amerikoje, kur ne-
žiūrint i daugelių netobulu-
mų valdžioje, visgi yra vie-
na iš pirmeiviaus valdžių
pasaulyje, — čia visuome-
nės veikėjų taktika visai ki-
tokia. Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-
mo interesams; bet politi-
kos ir visuomenės vadovai
mažai ant jų tepaiso. Ko-
vos prieš religiją čia nėra;
jeigu ir yra, tai ji visai kitokia.
Tegul ir čia dvasiš-
kija tankiai bando savo gal-
va pakelti ir išnaudoti val-
džią bei rinkimus savo lu-

184 LSS. knopos. Nutarimai trum-
pai šiaip skamba: 1) reikalauti
nuo LSS. Pildomojo komiteto,
kad F. Bagočius su Vasiliauskui
būtų prašalinti iš LSS. už įskun-
dimą SLA. prezidento; 2) protestuo-
ti prieš „Kovos“ redaktorius
bjaurius išsireiškimus Sajungos
organė; 3) protestuoti, kad „Kova-
vai“ talpina raštus griaudančius
SLA., neparemdama jų faktais.
184 LSS. knopa pripažinta SLA.
už geriausią organizaciją Ameri-
koje. Iš to viso matyti, kad Cin-
cinnati socialistai, anot jų pačių
žodžių, dar sveikai protanja. Ge-
ras pavyzdis „draugams“ socia-
listams.

// „Drg. F. J. Bagočiaus rezig-
nacija“. Po šiotiki atngalviu L.
S. S. sekretorius rašo „Kovo“
N47 apie išstojimą F. J. Bago-
čiaus iš Sajungos. Pranešime
skaitome, „kad Bagočius oficia-
lišku keliu ir savo linuos noru iš-
stoja iš LSS., nes nenorės daryti
sajungiečiams nesmagumą, kada-
jam reikia tasyties už apšmeiži-
mą jo ypatos su SLA.“

Nelaimingas tas avanturistas:
vienos organizacijos jį pačios iš-
meta, iš kitų jis pats pabėga!

// Literatiškos naujienos. Kaip
jau minėjome, prie „Laisv. Min-
ties“ N32, išėjo priedu Lietuvui
Moksleivių Amerikoje Susivieni-
jimo 1-masis numeris jų organo-
laikraščio „Jaunimo Sapnai“.
Gi katalikų moksleivių susivieni-
jimo organas „Moksleivis“ dar
neišėjo. Apie tai „Draugas“ N
46 rašo: „Delei neprisklausomy-
nu mūsų priežasciu „Moksleivio“
dar nespėjome išleisti. Me-
džiagos turim daugiau, kaip
dviej numeriam. Tikiems pirmąjį
numerį išleisti netrukus“.

leriu; dabar parlamentas nukir-
to iki \$12,500,000.

RUSIJA. Austrija labai sekā
paskui Rusijos žingsnius. Vien-
nos laikraščiai su nuoganda rašo,
jogei Rusija pradėjusi mobilizuoti
kazokus ir gabenti juos Austrijos
parubėžen. Dono kazokai jan-
esumobilizuoti. Traukiniai vi-
sur esą gatavai sustatyti vežti ka-
zokams. Delei šito austrij valdžia
sustiprino sargybas ant Dunojaus
upės. Todel santykiai tarpe Rusijos
ir Austrijos dar labjau iš-
tempē.

Kaip su Amerika, taip ir su An-
gliją, rusų valdžia išsigijo bėda
delei žydų, Anglijos pavaldiniu.
Tačiaus šiuo žygiu Anglijos sve-
timu reikalų ministeris Edward
Grey, sako delei šito dar nespau-
siųs Rusijos. Tegul esą išsirū-
kriūs iš Balkanų klausimui, o ta-
da Angliją pareikalauianti, idant
Rusiją nepersekiotu žydų, kurie
būdami Anglijos piliečiais nuke-
liauna Rusijon.

Londonas praneša iš Peterburgo
apie pasikėsinimą ant caro gy-
vesties. Mat caras važiavo iš
Spalos į Carskoje Sielo, ir tuo
tarpu kokių tai suokalbininkų
būta nutarta išardytu gelžkelis.
Bet tas nepasisiekė. Suokalbinin-
kai, tiesa, išėmė ties Kozlova-Ru-
da keletą rėlių; bet tuom tarpu
caro traukinys jau buvo pro tą
vietą pirmiaus pravažiavęs.

BALKANŲ KARĘ. Lapkričio
18. turkai neteko vieno iš didžiau-
sių savo miestų — būtent Monastiro.
Ji užėmė serbų armija ir
užgriebė apie 50,000 turkų ka-
riuomenės nelaisvę. Pakliuva-
taip gi penki „pašos“ — aug-
čiaus valdininkai ir visa vietinė
valdžia. Turkų valdžia vėl atsi-
šaukia į Europos valstijas, kad
darytu tarpe jų ir talkininkų
prieš sintaiką. Tuom tarpu dar
niekas turkams į pagalbą neatbe-
go.

Paskutinėmis dienomis, turkai
nebesulaukdami iš niekur pagal-
bos, nuolankiai kreipėsi prie savo
prieš: bulgarų, serbų, graikų ir
juodkalniečių, kad palautų karę
iš darytu sintaiką. Sakoma, jog
talkininkai ant šito vėl sutiko.
Todel prasidėj tarybos ir oficiali-
kai tapo karę lyg sulaikyta. Nu-
bulgarų paskirta astovas patsai
kariuomenės vadą, gen. Savov,
o nuo turkų — vyriausis koman-
dierius Nazim Paša. Jie suėjo
tarp kaimelin Hademkeui, tik už 18
mylių nuo turkų sostapilés Kon-
stantinopolio. Ką šitos tarybos
atneš, toujau laikas parodys.

Nors oficiališkai ir buvo karę
sustabdyma, tačiaus jis traukiasi
po senovės. Juodkalniečiai bal-
gia savo armiją vesti į Durazzo
portą.

Prisidėj karē albaniečiai, kurie
nori atgauti sau nepri-
gulmybę, irgi čionai atitraukė.
Graikai sukinėjasi apie Durazzo
ir gaudo turkų laivus. 30,000 grai-
kų jau pasirodė ties Katarina
Uostu ir traukia į Dardanellių
susmaugą, kur sakoma visi talkin-
kai bandys užimti šį svarbų
del visos Europos punktą. Dar
lapkričio 23. įvyko smarki kova
ties Adrianopolii, kur turkai pa-
bėgo, palikę 350 savo užmuštuju-
tokiu būdu talkininkai nežiūri,
kad oficiališkai yra paskelbtas ka-
re paliauti.

Turkų armijoje pasibaisčiantai
čiūmė cholera platinės. Tūkstan-
čiai kareivių kasdien suserga ir
danguma pasimiršta. Nėsan-
tam laidoti, lavonai klokso lau-
kuose ir užkrečia visą orą. Nusi-
minimo ir nepasekmės prislėgti
turkų kareiviai visai neklauso
perspėjimų, kad negertu iš dum-

blinų pelkių vandens. O tas dar
daugiau užkrečia su cholera.

Iš Visur.

× **Jaunikų mokestis.** Prūsijos
seimas padavė valdžiai apsvarts
ty projekto apie uždėjimą mo-
kesnių ant jaunių. Kiekvienas
nevedė vyras, kuris gauna algos
nemažiau \$750, bus apsunkintas
atsakančiais mokesniais, augštė-
nais kaip pačiuoti ant 10—20
nuošimčiu. Tuomi manoma su
laiku palengvinti mokesčius val-
stijos naudai tiems, kurie turi už-
laikpti savo šeimyną. Už tą pro-
jektą stovi konservatiškieji sei-
mo nariai, kurie stengias padary-
ti jį įstatu.

× **Chinai persekioja misionie-
rius.** Chinuose misioneriai ken-
čia didelė suspandimą nuo vietinės
valdžios. Taip nesenai gubernatorius
Šen-Si liepė smar-
kiausiai nukankinti drauge su ke-
turių katekizmo mokytojais kunit-
gą Tangą, ant kurio jisai turė-
jo ypatišką kerštą.

× **Studentas — garsus atstro-
mas.** Baku mieste ant Kaukazo
iš Paryžiaus gauta žinia, kad ne-
kuris studentas, Olechovskis, bu-
vęs Paryžiaus politechnikoje ir
baigęs komercijos mokslo Baku,
liko nepriimtas į Rusijos moksli-
nes, kaip žydelis. Jis paraše-
naujā teorijā išvedima apie prad-
žiai ir cirkuliarių kometų, kas
tapo pripažinta garsaus astrono-
mo Flammariono genialisku vei-
kalu, kuris galutinai permanys
senas pažūrūs astronomijos sri-
tyje.

× **Bulgarijos Joanna D'Ark.**
Viena 19-kos metų mergaitė, kur-
pjo duktė tarnavusi skalbyklo
parodė savo atsidavimą tėvynei.
Kada ant Balkanų iškilo karė, ji
apreiškė savo tėvams, kad ji me-
ta skalbyklę ir važiuoja prie ka-
rės ministro melsti jo leidimo da-
lyvanti jai karėje. „As giminai
ne delto, kad būti skalbėja, —
tvirtino ji: — kičkvienu minutę,
stovėdama prie skalbių, aš vien-
ti mīslju apie karės lauką, mū-
šius, pergalę, kanuolių trenks-
mus ir kariškā muzikę“. Ir nar-
suolė mergaitė šventai sekā savo
troškimus.

× **Jėzuitų ateitis.** Vokietijoje
smarkiai agituojama priešais je-
zuitus. Paskutiniomis dienomis
ivairiuose valstijos miestuose at-
sibuvu virš 20 labai skaitlingų su-
sirinkimų, kur liko išneštos rezoi-
liuojos uždengti Vokietijoje jezu-
itų vienuolynus.

× **Barzdaskučių rojus.** Nu-
skendus „Titani“ į Durazzo portą.
Prisidėj karē albaniečiai, kurie
nori atgauti sau nepri-
gulmybę, irgi čionai atitraukė.
Graikai sukinėjasi apie Durazzo
ir gaudo turkų laivus. 30,000 grai-
kų jau pasirodė ties Katarina
Uostu ir traukia į Dardanellių
susmaugą, kur sakoma visi talkin-
kai bandys užimti šį svarbų
del visos Europos punktą. Dar
lapkričio 23. įvyko smarki kova
ties Adrianopolii, kur turkai pa-
bėgo, palikę 350 savo užmuštuju-
tokiu būdu talkininkai nežiūri,
kad oficiališkai yra paskelbtas ka-
re paliauti.

Turkų armijoje pasibaisčiantai
čiūmė cholera platinės. Tūkstan-
čiai kareivių kasdien suserga ir
danguma pasimiršta. Nėsan-
tam laidoti, lavonai klokso lau-
kuose ir užkrečia visą orą. Nusi-
minimo ir nepasekmės prislėgti
turkų kareiviai visai neklauso
perspėjimų, kad negertu iš dum-

Iš Rusijos.

||| **Peterburgas.** Vietinių lenkų
rinkimų komitetas nutarė balsuo-
ti priešais žinomą P. N. Miliukovą
už tai, kad jis patarė nerinkti
Varšavos antisemitų (žydų)
priešo. Tačiaus Miliukovas liko
išrinktas ir į 4-ją Dūmą. Čia bet
gi pasirodė, kaip lenkai neapken-
čia žydų.

||| **Tula.** I Jasna Poliana (L.
Tolstojaus dvaras) pribuvo mati-
ninkai, kad išmatavus, išdalinti
L. Tolstojaus dvarą. Išviso žem-
ės yra 885 dešimtinės. 25 deš-
perka jo dukte Aleksandra, 50 d.
— sūnus Leonas ir 150 d. su na-
mais ir L. Tolstojaus kapu jo pati
palieka sau; visas gi likusis žem-
ės plotas taps išdalintas, pagal
velionio Tolstojaus norą, vietin-
iams kaimiečiams.

||| **Kievas.** Laipkričio 8. ištisa-
nakti didelė policijos gauja darē-
kratę gyvenimose lenkų inteli-
gentijos; neaplenkė net lenkų
gymnastų draugiją, kurią kre-
čiant liko užpečytas draugijos
archivas; krata buvo pratesta ir
antrą dieną. Iškrėstas liko ir len-
kų klubas „Ogniva“. Daug are-
tuota. Paplitę žiniai, būk esą ne-
suksta susinešimai tarpe lenkų
iš Austrijos.

||| **Susimylėjo ant žydų.** Kievo
general-gubernatorius pranešė
vietinių policijai, kad ji netruk-
dytu kitų valstijų pavaldiniams
žydams gyventi šito miesto daly-
se.

Policija suareštavo tris gymna-
zijos mokinės, kurios pasigriebu-
sios nuo tėvų atsakantai piningu,
traukė ant Balkanų.

||| **Maskva.** Cionai pasklidio ži-
nia, kad nesenai miręs millionie-
rius Š., visą savo turta paliko ko-
kiai-tai franežių-giedorei, o jo
šeimyna — 4 sūnus ir duktė liko
be nieko. Iš tos priežasties spė-
jama apie grandiozišką procesą,
kuris pralenks gearius Vonliar-
liarskio ir Ronikerio procesus.

||| **Rinkiko kelionė Rusijoje.**
Tobolske, Siberijoje, buvo pa-
skirtas gubernijos atstovų susi-
rinkimas. Vienas rinkikas iš to-
timesnio krašto gubernijos va-
žiuojant valte ant Ob upės, bu-
vo užkluptas smarkus šalčio —
vanduo užalo. Rinkikas turėjo
eti pėčias 150 varstų, labai ilgai
važiuoti rogėmis ir ant galos jis
pribuvė į Tobolską. Kelionė iš jo
namų į Tobolską pareikalavo 20
parų laiko. Mat kaip Rusijoje
vargsta kol pakliūna į parlamen-
tarių-Dūmą...

||| **Rinkiko kelionė Rusijoje.**

Tobolske, Siberijoje, buvo pa-
skirtas gubernijos atstovų susi-
rinkimas. Vienas rinkikas iš to-
timesnio krašto gubernijos va-
žiuojant valte ant Ob upės, bu-
vo užkluptas smarkus šalčio —
vanduo užalo. Rinkikas turėjo
eti pėčias 150 varstų, labai ilgai
važiuoti rogėmis ir ant galos jis
pribuvė į Tobolską. Kelionė iš jo
namų į Tobolską pareikalavo 20
parų laiko. Mat kaip Rusijoje
vargsta kol pakliūna į parlamen-
tarių-Dūmą...

||| **Rinkiko kelionė Rusijoje.**

Tobolske, Siberijoje, buvo pa-
skirtas gubernijos atstovų susi-
rinkimas. Vienas rinkikas iš to-
timesnio krašto gubernijos va-
žiuojant valte ant Ob upės, bu-
vo užkluptas smarkus šalčio —
vanduo užalo. Rinkikas turėjo
eti pėčias 150 varstų, labai ilgai
važiuoti rogėmis ir ant galos jis
pribuvė į Tobolską. Kelionė iš jo
namų į Tobolską pareikalavo 20
parų laiko. Mat kaip Rusijoje
vargsta kol pakliūna į parlamen-
tarių-Dūmą...

||| **Rinkiko kelionė Rusijoje.**

Tobolske, Siberijoje, buvo pa-
skirtas gubernijos atstovų susi-
rinkimas. Vienas rinkikas iš to-
timesnio krašto gubernijos va-
žiuojant valte ant Ob upės, bu-
vo užkluptas smarkus šalčio —
vanduo užalo. Rinkikas turėjo
eti pėčias 150 varstų, labai ilgai
važiuoti rogėmis ir ant galos jis
pribuvė į Tobolską. Kelionė iš jo
namų į Tobolską pareikalavo 20
parų laiko. Mat kaip Rusijoje
vargsta kol pakliūna į parlamen-
tarių-Dūmą...

||| **Rinkiko kelionė Rusijoje.**

kės iš „Vergijos“!... Da-
lykas tokai. Keletas mā-
nesių atgal, Salako, Dukš-
tu, Turmonto ir kitų apylinkių
apie 200 darbininkų nukeliai
Lenkijon net už Varšavos uždar-
bautų. Išvėdes juos koks tai žy-
das, tyčia atvykęs, žadėdamas
jiems duoti uždarbį valdžioje
vietoje, kur dirbtai būsių nesunku,
užmokestę gausią gerą ir tt. Net
keliolę žadėjės apmokėti. Ypač
juos tėvų traukusi — tai valdžio
vieta. Mat, tokioje vietoje
jiems tekė ir pirmiau uždarbja-
ti, ir viskas gerai jiems ēję. Ten
važiuoti juos agitaves ne patsai
žydas, o jojo pasamdytieji, kurie
gerai pažiusta tų apylinkių žmo-
nes. Nuvažiavę ir pradėjė dirbt-
i, jie pamatė, kad viskas esą ne-
taip, kaip sakę jų pirsliai. Pir-
mingams, dirbtai reikią ne valdžiai,
o žydams, kurie turi perėmę nuo
jos visus reikalus, patsai darbas
(portuosa) gana sunkus; dirbtai
reikią 12 valandų į parą kuop-
nis: vieniams nuo 6 val. ryto iki
6 vakaro, o kitiems nuo 6 vakaro
iki 6 ryto. Pietums duodą tik
pusę valandos. Su užmokesniu
dar blogiau: jiems buvo žadėta
mokėti kas 2 savaiti, bet ne tik
žadėtu laiku nemoka, bet dar vis
iš to mokesnio pasilikę. Matai,
tokiu būdu, ir norintieji mesti
darbą negal. Juk kasgi už kru-
viną vargą nenorės atsisiūti už-
mokesnio. Pagaliaus sugrižti ir
reikiā skatiko. Tokia kelionė...

Vēl, pasportas pas statomųjų por-
tu administraciją, kuri nuo visų
davo darbininkų paimanti tuo,
pristojus dirbtai.

MALETAI. Paskaita. Atitaisymas. Blaivininkai 2 rugsėjo sutaisė paskaitą apie blaivybę. Paskaitą turėjo vietinis gydytojas Jaučiukis. Daktaras Jaučiukis baigės Dorpatose universitate gal jau daugiau 20 metų darbuojasi. Malėtuose savo gimtiniam krašte. Tarp žmonių turi pasitikėjimą kaip retas gydytojas — tai nesetebetina, kad ant jo paskaitos susirinko daug klausytojų. Daktaras kalbėjo pusantrus valandos apie blaivybės naudingumą atsižvelgiant ypač į žmogaus sveikačią. Kalbėjo lietuviškai — to krašto tarmėje. Žmonės gerai suprato ir daug klausytojų užsiraše blaivininkais įmokėdami pinigus.

LIUDVINAVAS. Karčemų uždarymas. Jau antras mėnuo, kaip pas mus šventomis dienomis vienos aludės ir kitos smulkės esti uždarytos. Per tą trumpą laiką deginės išpardo, mažiau už 1 tuukst. rublių, o alaus už 500 rub. Kada valsčiaus susirinkime buvo pakeltas klausimas apie uždarymą smulklių šventomis dienomis, tai visas susirinkimas vienbalsiai nutarė smulkles uždaryti. Pagirtini liudvinaviečiai. **M. Sirutis.**

ODESSA. Lietuviškų pamokslių präšymas. Gyvenantieji arčiau naujos bažnyčios lietuvių parašė präšymą su trimis šimtais aštūnias dešimtis devyniais parašais ir nusiuntē Terapolio vyskupui Kesleriu, kad leistų lietuviams sakyti lietuviškus pamokslus, bent penktą nedelio, kuomet senojoj bažnyčioj esti giedama suplikacijos. **Dobiliukas.**

Pasportų pertaisymas. Policijos vyriauspė pripažino, kad pašpartai pas mus ne tinkamai sutaisyti, kad jų tvarką reikyt per taisyti. Sustatė tam tikrą sumanymą, kurį žada tuoju induoti ketvirtajai dūmai apsvartysti. Paspartai būsių sutaisyti taip, kaip yra užsienyje.

Išmintingas kapitonas. Netoli Peterburgo ant Ladogos ežero buvo atsikimamas. Netikėtai susidurė du garlaiviu (akrotu) su žmonėmis; tuoju prakiuro šonas, ir vanduo pamaži pradėjo tekėti vidun. Pasažieriai labai persigando ir buvo bešoką prie mažųjų laivelų gelbėtis. Besigrūsdami, žinoma, tuoju būtų apvirkė su laivelais ir dugnan nuskendė. Tik garlaivio kapitonas šoko su revolveriu rankose priež žmones ir sušuko: „Sustok, kas tik pirmyn žingsni žengs, tuoju tą nušausi!“ Žmonės pabijojo kapitonu ir sustojo. Tuo tarpu supėjo garlaivį šiaip-taip pataisyti ir žmones prie kranto privežti.

Ankstyba žiema. Ateina iš Rusijos žinios, kad ten ištiko dideli šalčiai. Buve didelės audros (vėjai) su ledais ir sniegus. Ant upų pasirodė ledas. Delei taip anstytbos žiemos didieji miestai bijo, kad gali pritrūkti malku, nes dar upėmis medžiai plukdomi. Kaip seni žmonės pasakoja, tik 1880 metais upės užšalo spalių 17 dieną, taigi daugiau trisdešimties metų atgal.

Rado auksas. Rusų laikraščiai praneša, kad Kryme, netoli Aluštos, pirmą kartą atradę žemėje auksas akmenėlių.

Geležinkelio nelaimė. Iš Minaujų praneša, kad spalių 6 dieną naktį, nežinomiems piktadariams išėmus kelias reikas (synas) išsirites iš kelio prekių (tavorinis) traukinys. Vienas traukinio tarpas užmuštas, 8 sužeisti. („Aušra.“)

Vilniaus vyskupija. Vilniaus vyskupijos valdytojus išsakymu paskirti šie kuningai: šv. Mikalojus lietuvių bažnyčios klebonas

ir Vilniaus seminarijos profesorius kun. P. Kraujelis — Vilniaus seminarijos prokuratorium, vieton atsisakusiojo kun. L. Chomskio kamen. kun. V. Jazukevičiaus — Vilniaus šv. Mikalojaus klebonu; Švenčionų kam. kun. B. Simušas — Trakų mokyklų kapelionu; kun. Juodkovskis laikinai Topėvės klebonu, kol kleb. kun. St. Liachavičius atsėdėsi teismo paskirta bausmė (3 mėnesius); kun. Vl. Toločka paskirtas Volkovisko moterų gymnazijos kapelionu.

Zemaičių vyskupija. Kupiškio kamen. kun. Čamanas paskirtas i Feliksgalio filija (Kurše). Feliksgalio filialistas kun. Vitkevičius perkeltas i Kupiškį kam. Giridžio kam. kun. Remezas perkeltas i Alšvangu kam. — Apsigyneno Kaune kun. A. Maliauskas.

— Reseiniuose mirė kun. Vincas Mylėtojas, 70 metų. Mirė Senujų Varnių klebonas kun. Jaučiukas.

KIDULIAI. Naumiesčio apskr. Nesenai čia isteigta tris naujos pradedamosios mokyklas: Kiduliūose, Bunikuose ir Čiuriškiuose.

Jonas Stankevičius.

LUKŠIAI, Naumiesčio apskr. Nesenai vienas žydelis susibankruto ir kažin-kur išsidangino. Tai jau tris sankrovos susibankrūtijo del lietuvių susipratimo.

L. Žuviniukas.

KALVARIJA, Telšių apskr. Bus jau metai, kaip čia vienas vietinių žemaičių išsitaikė garu varomai malūnų miltams mali. Kalvarijos parapijoje yra jau dyvagru varomi mašini ir keletas arklių varomų pjaunamųjų.

Siemet Žemaičiuose (Telšių ap.) visai mažai teužderėjo vaisių: obuolių ir kriaušių, o slyvų ir riešutų visai nematyti, bet užtai gausiai buvo grybu.

Jurgis Juodeikis.

VELNEKIAI, Panevėžio apskr. Šis kaimas stovi tarp didelių miškų, ypač netoli nuo garsios Panevėžio apylankėje „Žaliasios girių“, o toli nuo miesto. Todel žmonės čia labai tamšus; laikraščiu beveik niekas neskaito. Kitu sodžiu jaunimas šviečiasi: skaito laikraščius, kninges, rašosi blaivybę, naikina blogus papročius ir tt., o čionai atbulai: jaunimas dar gilyn brenda i tą purvą — gužynes, girtuoklystę ir stiprina tuos blogus papročius, pailgina ju nelaimingą veikimą! Bet ar galį kaltinti jaunimą? — Ne. Nes nėra kas pravestu jiems keliai i šviesesni, doresni gyvenimą.

Ž. D.

MERKINĖ, Trakų apskr. Spaļių 3. buvo Merkinėje gyvuliu paroda. Parodos intaisymu daugiausia rūpinosi čia vietinis dvaininkas Karalius Muizelis ir vietinis klebonas. Už išstatytinos gyvulius parodoje buvo dalinama dovanų vien tik piningais.

Dovanos buvo nuo 15 iki 2 rublių. **Jonas Jaskelevičius.**

GREIKONIS, Butrimonių v. Trakų apskr. Vyriausybė siūlė mūsų kaimui pradedamają mokyklą, bet žmonės atsisakė to pašiūlymo priimti. Keli šviesesniji žmonės norėjo išeiti vienasdžiai, bet tamsuoliai, kurių susidare dauguma, nesutiko.

Labai nesmagu, kad patsai mūsų starosta yra visai tamsus žmonės — jis taipgi buvo labai priesingas, kaip mokyklai, taip ir ējimi viensėdžiai. **Ūkininkas.**

PRIENAI, Marijamp. apskr. Kilus klausimui, ar Prienai turi pasilikti su miesto teisėmis, karštėmis lenkeliai bėgiojo, ragindami žmones rašyties po pražymu, kad liktų tik kaimas. Mat, jie tikisi, jog atėjus kada savivaldai ir likus Prienams su miesto teisė-

mis, bus įvesta lietuvių kalba. Tačiaus reta kas prie lenkų prisidėjo.

Čia yra pats Kvietkauskiaus mokykla. Joje mokoma žaisti, dainuoti, siuvinėti, o taipgi skaiti ir rašyti; mokykla laikoma daugiausia dvarininkų. Pamokos atliekama vieną dieną lietuviškai, kitą — lenkiškai. Globėjos lenkiškai. Jisai lėksias su dvemis vienam pagedus, būtų kuo pasinaudinti.

Matauškerta.

120 m. senutė. Papilėje, Šiauliu apskr., mirė 120 metų amžiaus senutė Šakunskienė. Nabašninkė turėjusi nepaprastą atmintį: ji atmintinai mokėjo netik daugelių katalikiškų maldų ir giesmių, bet taipogi begales lietuviškų dainų ir daugiau tūkstančio visokių gana ilgų pasakų ir apysakų. Viša savo gyvenimą senutė buvo stipri ir sveika, tik prieš mirtį ümai paliegusi.

(„Šaltinis.“)

Amerikos farmos. Cenzu bjūro direktorių Durand praneša, jog ei sulyg užpereitų metų suskaičiymo, Amerikoje yra 2,621,283 farmų, kurios nėra jokiomis skolomis (mortgage) apsunkintos, o tik 1,327,439 farmų yra apskolinatai su mortgage. Iš to išveda, kad Amerikos farmeriai apskritai gerai stovi.

Parduoti japonukai. Chicagos policija suėmė besibastančius du japonukus, kurie policijos stotyje išpasakojo indomą historiją. Jie esą, vienas vardu Yoši Wakama, kitas — Otoma Tamaka — 14 ir 15 metų senumo. Nesenai jie tapę iš Japonijos atgabenti, kur, Tokio meste, juos tėvai pardave ženčia už \$25 kokiam tėv prasarioleviniu, kuris juos čia atgabeno, su tikslu mokinčiu juos ant akrobatių į cirkus. Matyt, „mokslas“ nepatiko, todel vaikščiai pabėgo. Valžia paėmė juos globon ir beine grąžis atgal į Japoniją.

Sudiev senos skrybelės! Pittsburg, Kansas, miesto moteris, susirinko apie 200 jų į savo prakalbas, kur triukšmingai apsidžiauge, jogei šiemet per rinkimus tapo ir joms pirmą sykį suteiktos balsavimų teisės. Po prakalbų moteris išėjo ant rinkos, sukūrė ugniaukurą ir sumetė ugnin visas savo senas skrybeles, paskui apie ugnį šokdamos šiaip dainavo:

„Mūsų akis atsimerk, tegul nie-

važiuoja naujos žemės jieškotų. Garsus keliautojas, Vilhjalmur Stefansson, kuris nesenai surado šiaurėje baltaplaukius eskius, rengiasi naujon kelionę į American Museum of Natural History siunčia prie pietinio poliuso, surasti, bene yra tėn sausžemis, galimas apgyventi. Jisai išvažiuoja apie gegužę 1913, ir patraukiąs bene iki 1916 metų.

Vienas darbietis kongresan. Siemet per rinkimus Washingtono kongresas pateko už senatorių William Hughes, iš Paterson, N. J. Jisai yra Amerikos Darbo Federacijos nariu.

Akyva statistika. Statistikos komisija praneša, jogei per eitais metais Amerikoje užgimė daugiau berniukų, negu mergaičių. Tai viena. Antra — pernai daugiau apsivedė moterų, negu vyru. Atspėkit, kaip tai galėjo iš- eiti...

Naujas appendicitis gydymas. Dr. Albert Abrams iš San Fran-

cisiko pasiskelbė išradęs būda, kaip galima būsių išgydyti appendicitis, šita „amerikona“ liga be operacijos.

Nuo Bostono oru į Seattle. Bostono aviatorius George Gray pasiskelbė ateinančiam balandžio mėnesiye bandysis oru nulēkti iš Bostono į Seattle, apie 5000 mylių tolumo. Tai bus ilgiausia oru vienės svečiai pasakyti tostus. Kalėjė Širvydas, Dr. Bacevičius, Račkauskas, Mikolainis, Šaltis, Kancierutė, Ambrozevičius, Strimaitis, Stankevičius, Matas, Vinelis ir kiti. Potam nuo Scenos Mylėtojų Choro, prez. Vingelis ištekė Petrauskui puikų gyvų gėlių buketą su auksinėmis raidėmis parašu: „Mūsų kompozitoriu Mikui Petrauskui — Scenos Mylėtojų Choras sveikina 17. XI. 12.“ Petrauskas ant to ir vienims kalbėtojams atsakydamas padėkavojo už sveikinimus ir linkejimus, podraug pasakė jogei mano Amerikoje ant ilgesnio apsigyventi ir pasidarbuoti lietuvių dailėje, teatruse ir dainose. Saikė, kad brooklyniečių jisai neužmirš ir gali būt čia ilgiau pagydėti.

Ex-presidentams pensija. Milionierius Carnegie pasigarsino, jogei ateityje mokėsias po \$25,000 kasmet pensijos vienam ex-presidentams ar jų našėms. Tačiaus Rooseveltą iš šito listo išbraukė, nes jis esą „ex-as“ da pirmo šito fundo sutvėrimo. Dabar girdėtis, kad prezidentas Taftas jau iškalino nuo šitos Carnegie mylistos atsakas.

Korespondencijos.

BROOKLYN, N. Y.

Petrausko prieminiui vakarėlis. Rods jau buvo „V. L.“ minėta apie šitą vakarėli, bet neprošalė bus kelis žodžiai da prie šito priedeti. Nes tasai vakarėlis juk yra surištas su mūsų kultūrasis, būtent scenos į dailės, darsais. Brooklyno vientočiai, minėtinai klubas „Lietuva“ šitą vakarėli surengdami pagerbė netikėtai mūsų kompozitoriu M. Petrauską, bet sykiu parodē, jogei mės jau suprantame dailės brangumą ir mylime jos vadovus. Mylėdami vadovus, mylime visą lietuvišką gimine, savo tautą, savo kultūrą ir norime per tai palaikyti žmonių kompozitorius Petrauskas.

tis su p-le Ražukiente, p-le M. Ma-

tulevičiutė, p. Šabanauskas, p. Ginkus ir kiti, kurių nepamenu.

Tarpgi iš Flatbush p. P. Stankevičius.

Žymiausis tačiaus šio vakarėlio svečias buvo p. Mikas Petrauskas.

Po vakarienės, kurią užbaigė po 8 vakare, buvo pakvieti kai-kurių svečių pasakyti tostus. Kalėjė Širvydas, Dr. Bacevičius, Račkauskas, Mikolainis, Šaltis, Kancierutė, Ambrozevičius, Strimaitis, Stankevičius, Matas, Vinelis ir kiti. Potam nuo Scenos Mylėtojų Choro, prez. Vingelis ištekė Petrauskui puikų gyvų gėlių buketą su auksinėmis raidėmis parašu: „Mūsų kompozitoriu Mikui Petrauskui — Scenos Mylėtojų Choras sveikina 17. XI. 12.“ Petrauskas ant to ir vienims kalbėtojams atsakydamas padėkavojo už sveikinimus ir linkejimus, podraug pasakė jogei mano Amerikoje ant ilgesnio apsigyventi ir pasidarbuoti lietuvių dailėje, teatruse ir dainose. Saikė, kad brooklyniečių jisai neužmirš ir gali būt čia ilgiau pagydėti.

Po vakarienės prasidėjo šokiai ir pasišnekučiavimai. Grajino ant smuiko p. Rinkevičius, jam akompanavo p-le Tvarauskiutė. Tarpais ir p. Petrauskas paskambino keletą lietuviškų šokių ir kitokiu muzikos gabalėlių.

Svečiai išskirstė apie 12-tą nakties, kiti da ir vėliaus. Smagu būti ant tokį vakarėli, kur susirenka visi tie, kurie myli kokią vieną idėją. Šiuo kart gi Brooklyniečiai da pirmuose įtėvė, kuriame buvo priimtas lietuvių kompozitorius Petrauskas.

Svečias.

BROOKLYN, N. Y. „Mokslas—tai tvirčiausis ginklas kovoje su visokais gyvenimino neprietaisais šiuose sunkuose laikuose; mokslas — tai geriausis vaistas dvišiškame ir medžiagiškame žmogaus gyvenime čia ant žemės“ — užgirdau jausmingai kalbant vidutinio amžiaus oratorių man ineinant ant susirinkimo SLRKA. Brooklyn skyriaus i H. McCaddin Memorial salė ant Berry str. Kalėjė SLAK. Amerikoje prezidentas, p. Rikteraitis iš Waterbury, Conn. Jis plačioje savo kalboje stengesi parodyti mokslų reikalingumą kiekvienam žmogui, aiškino kaip žemai apšvietime stovi Amerikos lietuvių kolonijos gerus norus bei paistinėjimą apšvietos keliu žengti pirmyn. Šiandien jau galima pasakyti, kad toks žingsnis jau padarytas.

Sekmadienį, lapkričio 10. sukvista susirinkimas, kuriame dalyvavo visa lietuvių kolonija, susidedanti iš 12-kos šeimynų. Susirinkime kalbėta apie pareigų kiekvienam lavinti bei šventi savo protą ir abelnių apie rimtą pirmynę. Tas užduotis vykinti lengviau draugijai, negu pavieniai. Todel tartasi susiėdinti k

CLIFFSIDE, N. J.

Darbai pas mus eina pusėtinai; daugiausiai dirba dienomis ir naktimis po 12 valandų, užtai pas mus visai mažai apsišvietusių žmonių.

Lapkričio 9. šv. Pran. Draugystė surengė balių su lakiujama krasa, šokais ir dainomis. Už geriausiai atlikta šokį atskiroms ypatoms buvo duodamos dovanos, bet jas dalino beveik pagal nurodymą pirminko, delko ir kilo betvarkę, kuriai pasibaigus visi liko užimti vien tik sveikinimui alėjio.

Ten buvės.

NEW HAVEN, CONN.

Nepersenai teko man būti New Haven'e. Iš nekurių tėn gyvenančių lietuvių užgirdau, kad jie jau senai turi suorganizavę parapiją; o pastaraisiais metais jau net ir kuningą — kokį tai Dyšą turėje. Pasakojo žmonės apie savo parapiją tiek daug, kad nei i galvą satalpyste nebuvu galima. Ir kiekvienas pasakojo vis kaunors naujo. Taip vieni aiškina kaip jie parapiją tvėrė, kiti kaip su kuningu įėjo pinigų rinkti. Jiems taip bepašakojant, pas mane kilo mintis, kam-gi ir delko tiek vargo, rūpesčių, lėšų, susigrąžimo? Juk argi reikia aršiau, jeigu žmonės pinigelius duoda Dievo garbei, o kuningėlis būk vadinės juos kvailiais (taip vadino tūlūs parapijos išrinktuvių atstovus). Kivirčams pakilus įėjo-raše viskupui. Ir tai ant jų nesusimylėjo, nenorėjo sugadinti. Nes, mat, kuningas su vienu tokiu karčeminku esą buvo perskyrę parapiją į dvi dalis, iš kurių viena įėjo prieš kitą. Bet ant galo tasai kuningas turėjo išsi- nešt del savo prasto elgimos. Pinigų ir-gi sako palikes tik tiek, kiek jam į kišenį netilpo. Ir juokas ir gaila, kad Dievui pagarbint tiek vargo reikia paneisti. Yra reikalas mūsų kuningams su- tvarkyt ar net panaikint norai „greitai pralobti”, nes jau mūsų žmonės, didumoje skaitant, moka paduoti kuningams visai teisius patēmijimus, ir da tankiai parapijonai būva daug mandagesni ir už savo mokytojus. O tas viskas gali tokias pasekmes padaryti, kad lietuvių imis tverti neprigulmingas parapijas, kas nei kuningams nei parapijomis naudos natnešut. Todel geistina, kad mūsų dvasiškija pradėtų geriaus pažinti savo žmones.

Dabar New Haven'o lietuvių turi nusisamde lenkų salę, kur kas nedėldieni susirenka pasimelsti. Kuningas atvažiuoja Union City; nuėjau ir aš į tą salę — žmonių prisirinko apie 300. Augščiaus altoriuas kabo paveikslas su parašu „Polish Pulaski”. Tajau, mīslinu sau, tai lietuvių— sulaikę melsties priė lenkų Pulaski.

Zinoma, Pulaskis puošia lenkų svetainę, bet jis niekad negali būt papuošalu lietuvių bažnyčiai. Ir linktinė, kad lietuvių tikrai perstoty prieš Pulaski melstis. Tu ri pareikalaut, kad lenkai savo Pulaski nors per mišias nusikabintų, nes jeigu jie gali išnomojut svetainę bažnyčiai, tai galėtų atsakančiai visk padaryti, nes priešingai išeina, kad jie tyčiojasi iš lietuvių.

New Haven'iečiai turi nebloga vargonininką; giedorių nedidelis būrelis, bet pagieda bažnyčioje gana dailiai.

Vincas.

SO. OMAHA, NEBR.

Lapkričio 10. buvo moterių balius, t. y. Šv. Marijos Rožaneavos Dr-stės. Balias buvo gana pui-

kus. Iš pradžios Birutes choras atliko keletą tautiškų dainelių, kurios ant susirinkusių nemažai padarė išpūdį. Paskui draugijos pirminkė pasakė prakalba apie draugystės pradžią, augimą ir jos naują lietuvių visuomenę. Tarp ko kito ji nuojele merginas, kad nesirašo jos prie drangijos ir aškiai, pati save girdama, pasakė, kad ji darbuojas, nežiūrėdamas ant kuningą, nei ant vyskupą. Paskui prasidėjo šokiai ir svaigianti gérimai; buvo netik alaus, bet ir degtinės; labai-labai liūdnai, kad moterėlės netik pačios geria, bet kiek galėdamos traukia vyrelius prie girtuoklytės. Bet atminkite sesutės, kur veda panašus pasielgimai. Laikas suprasti, kad tiktais mokslas, apšvietta ir tikras kovojimas prieš alkoholizmą gal privesti mus prie geresnio gyvenimo. Kada nustosi me nuoduti pačios save ir savo vaikučius? Mės turime duoti vaikams gerą paveikslą, o ne varyti juos į prapultį. Gėda moterims rengti tiek baliai ir platinės girtuoklytė, kaip tai atsibuvu So. Omaha'je. Ar negalima naudingai ir padoriai praleisti liuoną mno darbo laiką...

Vėjo Vaikas.**GARDNER, MASS.**

Lapk. 15. LSS: 89 kpl. kviečiant „Aido” artistai finų darbininkų salėje sulošę vieno akto drama „Salamono Sapną”, Br. Vargsto trumpą vaizdelį iš revoliucijos laikų Rusijoje. Veikalo turinys įėjo-raše viskupui. Ir tai ant jų nesusimylėjo, nenorėjo sugadinti. Nes, mat, kuningas su vienu tokiu karčeminku esą buvo per-

Mėgėjai-lošikai savo roles atlisko gan gerai. Taip policijos viršininko rolę I. Varekojis sulošę kaip tikras to dalyko žinovas; Gedžiunas — kareivio rolę taipgi atliko gerai; pakaktinai gerai išspildyti ir visos kitos rolos.

Po teatro atlošimui buvo leista laimėjimui laikrodis ir vienas Ameirkos laikdažtis.

M. Stakėnas.**KENOSHA, WIS.**

Kur tik nepasisuksi, vis užtkisi bevargstant mūsų brolius-lietuvius. Sitame miestelyje lietuvių randasi gal daugiau, negu kituose Wisconsino V. miesteliuose. Didesniam būryj gyvendami, turi didesnę progą išlaikyti savo tautystę, nesusilieti su svetimais gaivaliais ir, podraug, švestis. Čia gyvuoja keletas draugijų — SLA, kuopa, LSS, kuopa ir kitos. Lietuviai turi savo bažnyčią, prie kurios pereina jau kelintas kuningas. Dabar čia gyvena kun. A. J. Gadeikis, kurio triūsu tapo surengta vakarinė mokykla; renčiamai taipgi vakarai. Jis neskirsto savo parapijonų į partijas, jeigu ilgai taip elgsis, tikima, jog galės tautiečiams atnešti naudą.

Vakarinė mokyklą veda Pr. Šiwickis. Jis taipgi žada duoti eile paskaitu. Skaitys nedėldieniai po pietų.

Lapkričio 16. S. Petro draugija turėjo vakarą: teatras ir balių. Apie balių mažai ką teipakysius: visi jie tokie, visi vienodi. Teatralis buvo gana žingėdi. Lošė „Gyvi Nabašinkai,” — veikalas veritas iš rusiško. Kokiu tikslu jis sulietvintas, vertėjas pats težino. Juokn, tlesia, yra lig sočiai, bet moralės vertės labai mažai, o gal ir nieko. Apsivietusiai visuomenėi jis gal ir neprošal, bet mūsų žmonėms, pas kuriuos mokslas ir taip ne augsta vieta užima, tokas typas kaip pseudo daktaro Kvailevičiaus, kuris po savo nepasisiekimui pasiryžta uždėti „tabako krautuvę”, žmones spirti spiria manyti, jog visas medicinos

mokslas tam tik ir tikės, kad po pirmam nepasisiekimui turi progą „tabako krautuvę” uždėti. Atsargiai su ugnia, sako priežodis; atsargumo reikia ir teatrui veikala pasirenkant!

Kas link lošimo, tai, ko ir reikia tikėtis, musiškė puikiai. Mat, tai loš Chieagos „žvaigždės”. Bet, jei paprastiems lošikams galima šis tas užnesti, kodėl „žvaigždės” aplenkti. Kas be klaidų? — Tas, kas nieko nedirba. Padėkime Mařes rolę ponia M. Damijonaitienė, man rodos, nors ir pikta, bet galėjo kalbėti rečiau — ne taip skubinti. Boba — R. Slikiene, neradusi savo vaiko, apseina taip ramai, lyg, rodos, nieko taip ypatingo neatitinkanti. Tas galima tik ant scenos, o ne gyvenime. Nors ta pati R. Slikiene parodė savo gamumą išėdama iš Žindulio namų. Žindulis — B. Vaitekunas didžiausio išsigandimo laike išrodė lyg šypsantis. Taip galima jiems šis tas užnesti, bet tik „jiems”, nes jie pasirodė kad ir lietuvių gali loši, kaip ir svetimtaučių lošėjai artistai.

Prieš teatrat buvo dainos, atlirkios vycinio „Birutės” choro. Padainuota penkios dainos: „Lai gyvuoja Lietuva”, „Sveiki broliai dainininkai”, „Girioj”, „Mės Lietuvos jaunuomenė”, „Tu esi kaip kvietkelė”. Mano nuomone, „Mės Lietuvos Jaunuomenė”, nusisekė geriausiai; šiaip jau kitos — vidutiniškai. Geistina, kād dainoriai daugiau pasirodytu ant Kenosha'os scenos. Chora vede P. S. Sukodolskis.

Publikos prisirinko daug ir laikė viso vakaro užsilaikė labai gražiai. Net veizint malonu. **Jis.**

ROCKFORD, ILL.

Lapkričio 16. Pasidarbavus Si-mano Daukanto draugystei, Rockforde, teko pamatyti pirmą lietuvišką teatrą — „Jaunavedžių Naktis”, kuris nusisekė gana puikiai, nors nekuriems lošėjams stokavo nudavimo, bet tas tai mažas daiktas, kitą syki, manau, bus atlanka daug geriau. Prieš ir po perstatymui dainorių kuopelė sudainavo „Aant kalno karklai siūbavo” ir „Noriu miego — saldaus miego”. Potam buvo šokiai su skrajojančia krasa ir dovanomis. Jaunimas žaidė gražiai.

Lapkričio 30. vietinis „draugų” socialistų „brenčius” (jie taip savę vadina) statys ant scenos Žemaitės „Netikėtai”.

Iš ko matyti, kad rockfordiečiai pradėjo krutėti dailėje.

Talija.**LOS ANGELES, CAL.**

Mūsų mieste jan 4-ta savaitė teisiasi siuvėjų streikas. Pereita metu tuo pačiu laiku buvo taipgi streikas, kuris liko laimėtas; liko iškovota 8 valandų darbo diena ir virš laiko (Over Time) atsakant mokesčius; buvo ir kontraktas ant metų padarytas, kurieems pasibaigus darbdaviai atsišakė nuo tų išlygų, tai ir buvo priversti sustreiknoti. Darba visokiu tautu žmonės, keletas ir lietuvių. Atsirado ir lietuvių skebių, kurie užima streikierų vietas.

C. J.

ATHOL, MASS.
Lapkričio 10. Lee Bros Shoe Co. buvo sustreikavę 45 darbininkai Lasting Room'e 18. lapkričio sugrįžo prie darbo su pilnu laimėjimu. Darbininkus visaip gėzdino, bet tie neklausė ir užtatai visi laimėjo. Zinoma, atsirado ir streiklaužių; tarp jų keletas ir lietuvių. Keli stojo dirbtai į kitas dirbtuvės, bet kaip tik buvo laimėta, atbėgo ir tie baimės degti.

žygiai. Kun. J. Jakaičio „Blaivių“ kėdės nendrinę išklodę ir raštį ir vedę. Jau 1903 m. „Vie-ninkai” pradėjo skaidytis, ir 17. lapkr. visiems jis davė pipirų, o tie teisinos, kad po stikleli „val-na”, o tokiu gal būti ir skleinyčia.

J. Kaulaučia.**ROCHESTER, N. Y.**

Lapkričio 17. — nedėlios vakare Conecordia salėje tapo suloštas teatras — „Blinda”. Lošė scenos mylėtojų L. S. S. Dramatiškas Klubas. Mano nuomone minėtas veikalėlis tapo suloštas geriausiai. Buvo deklamota keletas eilių, kurių kiti mylėtojai, išskyru p-lę J. Vaisioriute, kuri savo balsu ir taktu atsižymėjo. Labai jaunusius keliencijos išrodė dainelė „Eisiu į lančią”, kuri buvo sudainuota gan gerai; puikiai atliktos ir kitos dainelės. Buvo taipgi choro sudainuota keletą angliskų dainelių. Nors oras ir nelabai buvo gražus, vienok žmonių prisirinko pilna svetainę, tik nekaip užsilaikė, nes mūsų lietuvių yra dar nepratę prie viešo užsilaikymo — tai šnekas, tai juokias, tai rankomis ne vietoj ploja. Vertėtų lie-tuviamas pasimokyti, kaip reikia užsilaikyti viešuose susirinkimuisi, o tada ir lietuviški vakarai kitaip išeitų.

Geistina ir kitų miestų lošėjams mylėtojams paméginti lošti paminėtą veikalėli, nes tai yra indomus veikalėlis iš mūsų tėvynės. **Lietuvos Kareivis.**

MACIO-KEKSTO PAMINĘJIMUI.

Šiemet gruodžio 15. sukanke desetkas metų, kaip pasimire Jonas Mačys (literatinė slapyvardė „Kekstas”), buvęs „Vienybės Lietuvinkų” redaktorius (mirė 1902 m. dar esant „V. L.” Plymouth'e, Pa.) Labai gaila, kad per tą laiką neatsirado nei vieno iš mūsų rašytojų, kuris parašytu Mačio gyvenimą ir surinktu jo raštus. Jo gyvenimas buvo neilgas, bet labai turiningas (mirė su laukės vos 35 metus). Jo raštai, kurie išmėtyti po „Varpa”, „Aušra”, „Lietuviškai Balsai”, „Šviesa”, „Naujaja Gadynė”, „Kurėja”, „Tėvynė”, „Ateiti” ir „Saulėtekai”, apima labai platų publicisto lauką. Bet daugiausiai jo raštai yra „Vienybėje Lietuvinkų”, kurių rečydamas nuo 1901 m. 1 d. sausio iki gruodžio 1902 m., beveik vienos ištisai prirašydamas kiekviena numerį. Cia tai ir išsiplėtojo jo visas talantas ir gabumas. Cia jisai nepaliko su savo plunksna ne užkludiės nė vieno mūsų gyvenime draugijinio skaudulio; cia jisai nuvienėti saviške pasauležvalga kiekvieną apsireiškimą ir plačiai žmonijos gyvenime. Žodžiu sakant, cia jisai mūsų gyvenimą, imant drange su Šernu prie „Lietuvos”, aiškinę savo vinentučiams iš plačiausiai pirmeviško kelio.

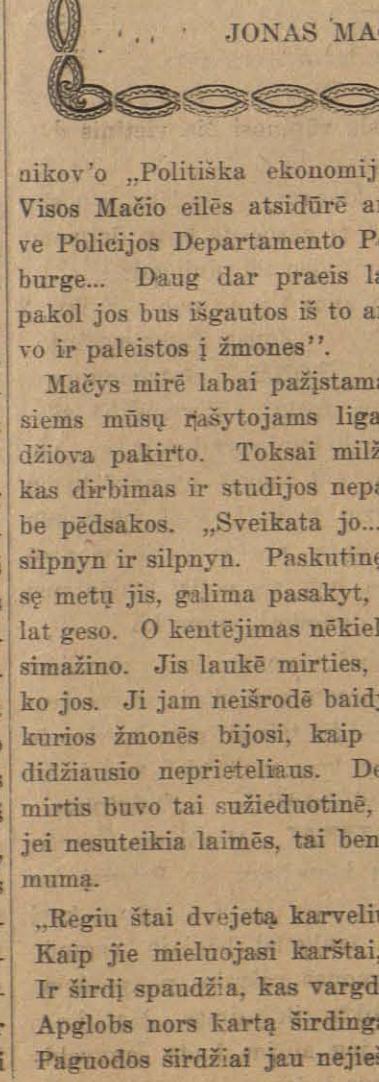
Velionis Mačys buvo podraug didelis dailės ir dailiosios literatūros mylėtojas. Jisai dienomis iš laikraščių studiuodavo žmonijos gyvenimą ir savo mintis išklosydamas savo skaitytojams, o naktimis skaitydavo visą naujausią dailiajį literatūrą ir rašydaus iš eiles, tai vaizdelius (naktinės darbas jam niekad nešeideavo iš jo darbo programos; pasakoja, kad jisai Plymouth'e, gulėdamas netoli redakecijos rūmo kambarėlyje, pasistatę žvakutę tole skaitydavo, kol užmigdavo. Syki jisai taip beskaitydamas užmigo ir paleistos į žmones”.

Mačys mirė labai pažįstama vienės „Politika ekonomija”... Visos Mačio eilės atsidūrė archyve Policijos Departamento Peterburge... Daug dar praeis laiko, pakol jis bus išgautos iš to archyvo ir paleistos į žmones”.

„Ant galos tas nuolatinis kentėjimas pasiekė labai žmonių, Nereik man svieto meilės... smertis Vien sužieduotine man bus”. Taip raše Mačys jau prieš pati savo mirimą.

„Ant galos tas nuolatinis kentėjimas pasiekė labai žmonių, 15. dieną gruodžio jis ramiai užmigo ant amžiūnų. Kūnas jo tapo sudegintas Fresh Pond krematorijoje, Brooklyn'e... kur po keleto metų jo kaimynystėn atsikraustė iš Pennsylvania ir jo numylėtasis laikraštis „Vienybė Lietuvinkų”.

Velionis Mačys pasirašydamas iavairinėse laikraščiuose ir iavariais laikais daugelius slapyvardžių. Plačiausiai jo žinomas pseudonimas buvo Kekstas. Tolius, randame jo dažnai pasirašyta prastu inicialu J. M., J. K., J. I. Ilvgangiu (kaimas, kur jis yra gimes Suvalku gubernijoje), Jonas Nebylys, J. Kardielius ir kt. Daug jo raštų ypač „Vienybėje Lietuv-

JONAS MACYS (KEKSTAS)

„ninkų”, yra tiesiog be parašo. — Siai mūsų bruzdėjimo ir spar-taus kultūrinio brendimo metais, tokai žmogus, kaip buvo Jonas Mačys, labai mums būtų reikalingas. Nesakome, jog tokį žmonių pas mus nėra visiškai ir dabar. Bet sakome, jogei pas mus tokį žmonių yra labai mažai. Luominė kova ant politiško ir ekonomiško lauko ir tą mūsų mažytį būrelį apšviestesi lietuvių pa-skirsto pas mus į priešingas ir viena-kitai kenkiančias partijas. Ir tada praverčiamas visą laiką bes-vaidydami vieni su kitaais už mažniekius. O vien delto, kad labai maža pas mus žmonių, kurie turėtu platesnes į gyvenimą pažūras, kurie daugiau turėtu kultūriskumo, negu paprasta politiškoji vargo žmonelių minia. Todėl Mačys mums šiandien būtų labai reikalingas.

Bet jo jau nėra ir jis jau nesugrįs iš tėnai, kur kiekvienas žmogus nueina amžinastin... Tad jo miela atmintis tegul ir mus visus paskatina jo pėdomis sekti.

PRIE VISASVETINĖS PARODOS.

Jau keli kartus patēmijau klausimus kas-link Visasvietinės Parodos San Francisko, California, 1915 metus. Yra jau sumyamas ir lietuviams toje parodoje dalyvauti. Šią klausimą paklabinu p. Lubenas.

Na, ar nereikta mums sukrusti apie tai visuomeniškai, perkeliant šią sumanymą nuo pavie-nių! Jei ketiname ką-nors veikt, tai ištikro reiktu pradeti.

Matomai čionai tik apie pinigus kila abejojimas. Žinoma, mums pinigų reikia: kurgi be pinigų ką nuveiksi? Kiek jau mės pinigų esame sudėjė kultūros reikalams, ir kiek dar sudėsim, ir kiek dar sumanymu ivykisim! Tik dirbkim, o viskas padaryti galima. Ar tai, paveizdan, kaip sako Dr. Šliupas, kad mums parodoje dalyvavimas kaštuoja apie \$200,000 ar pagal p. Lubeno nuomonės užtektu tik \$20,000 (pagal mano nuomonęs, tai Dr. Šliupo aprokavimas yra teisingesnis), — ar vieniaip, ar kitaip, visgi reikia tvertis už darbo, jei norime ką veikti, nes jei perligliuksime, tai pavéluosime. O man rodosi, kad tas mums būtinai yra reikalingas.

Jei dirbame, tai ir tuos tūkstančius surinksime, ir darbą atlikime. Nejaugi mės taip bai-siai pavyrgsime, kad duosime do-leri ar kita tam reikalui? Ar gal pasilikime baisiai turtini, kad užėpečkyje sėdésime ir nieko neveiksime?

Taigi, jei norime dalyvauti Vi-sasvietinėje Parodoje, tai tikrai, vyrai ir moteris, imkinių už darbo. Aš pati, kaip greitai susi-versam reikaliu komitetas, pasiu- dešimt dolerių šitam reikalui.

Marė Povilauskintė.

Red. prierašas. Prakilnus p-lės M. Povilauskintės žodis! Mės norėtume tik atkreipti atidžia, jogei su Parodos Komitetu yra jau vedamos tarybos, ir jog dažinota, kad mums dalyvavimas parodoje nekaštuojs nei šimtų nei dešatkū tūkstančių. Kaštuojs tik prižiūrėjimas parodon atgabentu daiktui ir patsai atgabemimas. Tai-gi šitas jau nepadarys didelių lėšų.

DELEI „BAGOČIAUS ŽODZIO”.

Girdėdamas taip skaudžius vai-tojimus mūsų „nuskriaustojo brolio”, Bagočius, ir matydamas stai „Vienvėje Lietuvinkų”

„kietāsirdę” mūsų visuomenę neatkreipiant nė mažiausios atidžios ant tą jo skundų ir reikala-vimų, laikau sau už svarbą pe-reigą, kaip ištikimas tautietis ir tikras socialistas, nepraleisti pro ausi jo teisingą reiksalavimą — atsaukti „bjaurias melagystes” ir kiek galint apšvesti dalį mūsų suklaudintos visuomenės tikros tei-sybės spinduliais.

Skaitydamas laikraščius jau nuo senai patēmijau, kad tarpe mūsų garbos visuomenės atsiran-da keletas „pavojingų vilkų, avijų kailinose”, kurie tyko mūsų pražūties; vienok vėl matydamas, jogei tuos „vilkus” jau nutemėja į pati mūsų visuomenę, ar bent išmintingesni žmonės, daviau sau ramybę, manydamas, kad jie bū-dami po nuožiūra gabjų vadovu menkai ką laimės mūsų išnaudojime. Laikas bėgo pirmyn ir mūsų visuomenės susipratimas augo stiprė, kolaik ant galo daėjo lig-to, kad ji nutarė prasalinti iš tarpu-savęs visus tuos „vilkus”, kurie praeityje tykojo jos pražūties. Šitas nutarimas rodos buvo didžiai protinges ir jo svarbą gal-kuomet vėliaus kiekvienas supras aiskiai; vienok su juom pavojuj mūsų visuomenei nesusimaini; priešingai jis dar pasididino, nes tieji „vilkai” pasižy whole dabarties atitrauktais savo besąžiniškų siekių, stengiasi visomis jėgomis ap-dumti visuomenės akis savo pasbjaurētinai-melagingais pagyras, ir tokiu būdu atgal išsigauti į jos vidū, idant gabjau galėtų ją išnaudoti. Vienu iš tokiu nešvan-kių pagyrų, arba tikriau sakant besąžinių išsiteisinimų, yra „Bagočiaus Žodis, tilpė N46 „Vien. Liet.”, kuris ir privertė mane pirmu kartu stoti į kovą su melagyste ir persergėti savo viento-čius nuo pavejingo svedėjimo.

Gaila, kad aš nėsu SLA. nariu, ir todel negaliu nieko pranešti Bagočiaus „geruosius darbus” an-kautus tai draugijai, apart su-areštavimo jos prezidento, apga-vimo nelegališku išverzimui į jos prezidento sostą, ir atkalbinimo keleto šimtų narių vienok aš žinu daug daugiau apie Bagočiaus „geruosius darbelius” nuveiklus kitur-kur, ir todel manau, kad lietuviška visuomenė, o labjausiai nariai SLA. nepalaikys už piktą, jeigu aš neturēdamas nieko bendro su jais ir tik teis- bės vardan, užklidysiu kai-ku-riau melagystes, tilpusias „Bagočiaus žodyje” N46 „V. L.”

Beskaitydamas „Bagočiaus Žodį”, labjausiai apie tuos „bai-sius” jo penkerių metų perseki-jimus, paniekimimus, šmeižimus, iškraipymus jo žingsnių, žodžių ir kitoko, buvau jau tikrai susi-judėjės ir bemanas kad „tik tas Dievas neteisingas yra, jeigu taip il-gai dar to „nelaimingojo” neat-émē iš šio sviečio”; vienok vos šiai minčiai perėjus, štai vėl skai-tau, kad Bagočius yra žmogumi ir netik žmogumi, bet dar ir „jan-čiančiu”, tik vien „tylinčiu, ant jokių užmetimų neatsakančiu ir neužimančiu apšvietai reikalingos vietas lietuviškose laikraščiuose ypatiškiems reikalams, kaip tūli laikraščiai Bagočiaus šmeiž-mui”... Daskaitės ligi šių žodžių, jau tikrai nežinojau daugiau ką bemanati, nes bjauri melagystė stovėjo man prieš akis. Perlė-kiau minčia per paskutinių septynių metų lietuvišką laikraščiai, tai yra nuo pirmojo Bagočiaus pa-siroydymo tarpe Amerikos lietuvių ikišandienai ir ka jūs manot aš tē radau? Štai „Lietuviuje” — Bagočiaus bjaurus užsi-puldinėjimai ant kun. Delionio, tē „Viiltyje” — Bagočius melag-ingai teisinais savo kritikams;

Bagočiaus užsipuldinėjimas ant Dr. Šliupo; tē „Kovoje” — Bagočius teisinas iš jam užmestu su-tybų, ir taip be paliovos versda-mas senuosis numerius mūsų laik-raščių, kuone kožname ketvirtame numeryje atradau ką-nors iš Bagočiaus „gerųjų darbų”, jo „išsiteisinimų”, arba užsipuldi-nėjimų ant kitų; vienok tą visą matydamas turiu išgirsti, kad jis niekuomet nebaurinės lietuviškų laikraščių savo ypatiškais pasite-sinimais arba užsipuldinėjimais!..

Jau ištikro pasakysi, kad tas „zmogelis” neturi nei vištos at-minties, jeigu tiek pliauškal pri-ašės į mūsų laikraščius dar sako, kad niekuomet to nedarės. Bet tiek to. Palikime šitą ir skaity-kime jo straipsnį toliau: „Bagočius ikišiol dar nėra nejokių al-mužnų priėmės, jis nėra skoline-nė cento ir nėra niekam kaltais ir tt.” Šitiems žodžiams gal mūsų garbi visuomenė ir greitai intikės, nežinodama dalykų stovio; bet aš gerai suprasdamas tą melagystę negaliu praleisti ją be platesnio išigilinimo. Bagočius, kaip žinome, 1906 metuose, neilgai po at-važiavimui iš Brooklyn'o į Pitts-burg'a, susipažino su tūlais vietinių Presbyterijonų bažnyčios sa-nariais, ir patemijęs anų gerai šir-dį, taipgi truputį „lošinių”, ant kurių jis taip godus yra, nuspren-dė pamesti savo katalikišką, ar teisingiau sakant laisvamanišką tikėjimą (nes prieš tai buvo pasbjaurētinai-melagingais pagyras, ir tokiu būdu atgal išigauti į jos vidū, idant gabjau galėtų ją išnaudoti).

Presbyterijonai matydamas grei-tą atsivertimą Bagočiaus prie jų tikėjimo ir jo „ašarotas maldas” prie Dievo, tikrai manė, kad ste-būklingai Dievas išklauso jū maldas atsiuntē misijonierų pla-tinimui jū mokslo tarpe užmirštū lietuvių. Bagočius-gi iš kitos pu-sės, suprasdama anų mintis, pasi-skubino jiems apreikštī, kad jau-čias „karštą pašaukimą” pastoti misijonierium tarpe savųjų, ir taip užmaiusi nurodpymu, kad jokiu aukų nera ēmęs ir kad draugijų ir pavienių ypatų aukauti jam cennai yra tai užmokesčius už jo tą judošišką darbą, kuri padarė iškysdamas valdžiai Susiv. Lietuvių Amerikoje. Pagal jo šituos žodžius aiškiai matome, kad Bagočius laiko sau už garbę apga-dinėti, o už kelis centus netik norai parduoda savo sąžinę į kitų vergiją, bet dar stengiasi ir savo tautiečius prie to prikalbēti. (Jis už tuos centus per tris metus „monkiavo” presbyterijonams bū-damas „laisvamaniu” ir netikėda-mas jū moksliu). Argi jas tā neparodo niekumą žmogaus, kuri už kelis centus parduoda savo sąžinę ir priešinasi savo žmogis-kai prigimčiai? O juk tā darė ne kokis beprotis, bet tas Akademijoje mokinėsis Bagočius, kuris ne-sigidėjo pasisavinti nekalbū žmo-nių sudėtas aukas jo švietimui. (Del tū vis centu jisai verkēsi ir prie mūsų visuomenę, kad tik Susivienijimas Liet. Amerikoje iš-rinktu prezidentu, esą: man, kai-po moksleiviniu, prezidento alga bus kaipo pašalpa. O dabar kaip atsimokėjo tai organizacijai!) Pamislyk tik garbus skaitytojau, ar malonu tau būtū turėti savo draugijoje tokį vardą? Ar smagu būtū tau sekti tokį vadą, kurius kitiems nemantant tave aplieš-tu ir paskiau su prisiega sakytu, kad vilkai tave apdraškē? O juk ir mūsų „garbus” Bagočius ne-kitaip daro. Štai nekurių pan-ašios melagystės paimtos iš jo pa-ties „žodžio”. Jis skalino visa vasarą savo prakalbose nemoky-tiemis darbininkams, kad esas „senioru Harvardo” tiesų kolegi-jos, kur dagi „du Roosevelto sū-

byterijonu maišą; bet ir šitas jam visai nepasisekė, nes lietuviai menkai-ką pas jis lankesi, o pres-byterijonai pradėjo truputį nu-žūrėti jo viliugystę; todel Bagočius, numanydamas, kad jo „kar-vintė” gali greitai užtruktī, atra-do dar da vieną būdą mulkinimui presbyterijonų akių. Ir šitas tai buvo vienas iš nešvariausiu išmisių — apsigarsinimas kaipo „gabaus lietuviško raštininko”, ir pagar-nimas presbyterijonų prie aukavimo centų ant išleidimo lietuviškoje kalboje „presbyterijonų kningų”. Greitai lengvaširdžiai presbyterijonai patikėjo Bagočius gabumui, suorganizavo tam tikrą komisiją rinkimui centų, ir į trumpą laiką pasirodė Bagočiaus versta kningutė „Tybras krikščionis”. Šita kningutė tai ir buvo atidengimas Bagočiaus trijų metų viliugystės, nes presbyterijonai beplatindami ją tarpe lietuvių da-sižinojo, kad jis yra atspausta „lietuvišku žargonu” ir kad vie-toj naudos atneš tik didesnį pa-niekinimą ant jų pačių. Dabar Bagočius, girdėdamas anų išmē-tinėjimus ir matydamas, kad jie jau neleis jį į augštęs mokslos, kaip buvo manę, parodės „spy-gą” už visas anų geradėjistes, pa-metė juos ir vėl pastojo „laisvu”. Sitame laike pasirodė straipsniai lietuviškose laikraščiuose, pri-mindami Bagočiaus nedorą pasiel-gimą; tada Bagočius, išsiteisinimui savęs „atspaudžia laišką Pittsburgo presbyterijonams, ir pranešdamas apie staigą Bagočiaus pasimirimą, meldžia anų parašyti ką nors apie jo gyvenimą. Žinoma, dori presbyterijonai, turėdami sau už tiesą nekalbēti nieko bilo apie numirėlius, parašo Bagočiaus biografiją gana puikioje spalvoje, kuriu Bagočius gal vėliaus būtų pagarsintas ir lietuviškuose laikraščiuose, kaip jis dabar garsina Staškūno paliūdijima, jeigu tik tas viskas būtų buvę ne-susekti. Dabartis-gi vargas, ne-galėdamas tą padaryti, meluoja be mažiausiu nurodpymu, kad jokiu aukų nera ēmęs ir kad draugijų ir pavienių ypatų aukauti jam cennai yra augštą iškovojo, tik gaila, kad ne nuo kapitalistų, bet nuo mūsų vargų brolių-lietuvių, kurių tankiai už \$4 kruviname pra-kaitė dirba visą savaitę. Gali dabar lietuvių patis spręsti verte mūsų „garsaus” Bagočiaus, o aš tuom kartu nors nenoroms ir pirmu dar kartu iškišę į šiūlos rei-kalus, jaučiuosi atlikęs užduoti iš-tikimo tautiečio ir doro socialisto, kurį vardai yra brangus mano sielai. Ką sakian, tai viskas yra mano paties datirta, o patvirtini-mui to, jeigu bus reikalinga, tad noriai šio laikraščio rėdystei pa-siūliu perspausdinimui laikraštyje Bagočiaus apgarsinimus, „Tybras krikščionis” ir kitus jo viliugystės paliūdijimus, kuriuos tuom kartu turiu pas save.

nuks mergų bijas” ir deklama-cijos. Laukiama skaitingo apsi-lankymo kaip draugų, taip ir sve-čių. „Aušra” Paskalviuos atlaikė sa-vo susijimą nedeldienyj, lapkri-čio 3. Draugų atvyko šin susi-rinkimai mažas skaitlius, taip kad kalbėtojas buvo priverstas savo kalbą kaip galint trumpinti, neatsiekdamas savo tikslo. Pra-kalbos turinys buvo sekantis: „Vihi School'ės” todel ir nesiste-bime iš Bagočiaus mokinimosi Bostono universitate, bet tik iš jo bjaurius melagystės prieš žmones, kurie išsirinko jį už vada kovoje su neteisybėmis.

Toliau, Bagočius manydamas, kad niekas iš lietuvių Pittsburgho angliskų laikraščių neskaita, gi-nasi, kad niekuomet tē nerasti-nėjas, ir kad tai tik kun. Delionio darbas. Ant šito aš nieko nenore-čiau sakyti, kaip tik linkėtai pa-tiemis skaitytojams perskaityti „Pittsburg Press”, Editorial Sec-tion, Januavary 9, 1908. Tę jie patijs nuspręs, ar kungas Delionis būtų galėjęs dėti į laikraščių Bagočiaus paveikslus ir rašyti to-kias „šlykščias” pagyras tam, kuriu jis taip baisiai neapenkėt? O iš kitos pusės, jeigu Delionis bū-tų ir rašęs tą straipsnį, tai argi Bagočius, girdėdamas lietuviškuose laikraščiuose apie save to-kius paskalus negalėjės būtų per-ta pati laikraščių atsaukti? O juk jis gėdijosi tuomet ir išsitarti apie tai, nes būs greitai jo melagystės dasisinota iš paties „Press'o”.

Tai pati tas mūsų didvyris vi-suomet elgusi ir šiandieną dar el-giasi, darydamas visiems lietuviams gėdą. Jo ypatiška nauda yra jo augaščiausiu dievaičiu ir visu idealu ant žemės. Už ją jis buvo tris sykius savo tikėjimą maines, už ją jis baisiausiu kēb-ļu lietuvių draugijoms pridirbės, ir už ją jis socializmą skelbjas. Todel, kaip greitai jis, nematydamas savo ypatiškos naudos, tikė-jimus paniekino, kaip greitai, ne-galėdamas SLA. išnaudoti, pasto-jo jo prieš, taip greitai jis sustos ir socializmą skelbę, jeigu tik ne-galės nuo vargų darbininkų pa-timti po \$26 už kelionę iš Pittsburgo į New Yorką, nerokuojant dar \$4 ant dienos už darbą (Tėmyk „Bagočiaus Žodži“). Mat Bagočiu jau nereikia kovoti prie kapi-talizmą, nes jis jau savo algą gana augštą iškovojo, tik gaila, kad ne nuo kapitalistų, bet nuo mūsų vargų brolių-lietuvių, kurių tankiai už \$4 kruviname pra-kaitė dirba visą savaitę. Gali dabar lietuvių patis spręsti verte mūsų „garsaus” Bagočiaus, o aš tuom kartu nors nenoroms ir pirmu dar kartu iškišę į šiūlos rei-kalus, jaučiuosi atlikęs užduoti iš-tikimo tautiečio ir doro socialisto, kurį vardai yra brangus mano sielai. Ką sakian, tai viskas yra mano paties datirta, o patvirtini-mui to, jeigu bus reikalinga, tad noriai šio laikraščio rėdystei pa-siūliu perspausdinimui laikraštyje Bagočiaus apgarsinimus, „Tybras krikščionis” ir kitus jo viliugystės paliūdijimus, kuriuos tuom kartu turiu pas save.

T. J.-as.

PRŪSŲ LIETUVIAI.

„Jaunimo Drangija” Lankupjuo-se turėjo savo visuotiną susirinkimą spalį 20., kuris buvo skaitlingai lankytas. Liko išskirta komisija panaši „Santara”, kuri ateityje ir tvarkys visus draugijos reikalus Lankupjuose. Die-nos tvarka: „Ka mēs mūsų jaunu-jų draugijomis norim atsiekti?” Potam bus skaitomas į roles pasi-dalintas Vyduo veikalas: „Jo-

nuks mergų bijas” ir deklama-cijos. Laukiama skaitingo apsi-lankymo kaip draugų, taip ir sve-čių. „Aušra” Paskalviuos atlaikė sa-vo susijimą nedeldienyj, lapkri-čio 3. Draugų atvyko šin susi-rinkimai mažas skaitlius, taip kad kalbėtojas buvo priverstas savo kalbą kaip galint trumpinti, neatsiekdamas savo tikslo. Pra-kalbos turinys buvo sekantis: „Vihi School'ės” todel ir nesiste-bime iš Bagočiaus mokinimosi Bostono universitate, bet tik i

KAZYS PUIDA.

KOL SAULĒ PATEKĖS . . .

1.

Prieškambaryje pasigirdo skambutis ir tarsiitai ileido Eimutį.

Pabeldės į duris ir palaukęs atsakymo „prosę“ inėjo augštū ūgio, baltraplaukis studentas. Pasisveikino su Maryte ir pasilenkė prieš Butrimą.

— Mano tėvas, — supažindino Marytę.

— Eimutis, — vos girdimu balsu pratarė šis.

— Gal ir... — buvo bepradėdės Butrimas.

Bet Marytė suprato, ką tėvas pasakyti norėjo ir pati prabilo:

— Mudu su tėvų kalbėjovos apie mokytojų mano jaunesniajam broliui pirmon klausēti prirengti. Ar tamsta dar neužimtas?

Eimutis valandėlę patylėjo.

— Ne, neužimtas.

— Tai gal tamsta sutiksi pas mus vasarą praleisti, — užklausė Butrimas.

— Galiu, — trumpai atsakė Eimutis.

— Na tai ir viskas atlikta... tai aš jau bėgiu stotin ir grįšiu Panevėžin...

— Gerai, gerai. — Pati nieko nesuvokdamai patarė Marytę.

— Tai bėgu, bėgu! — Pabučiavo duktėrių kaktom, Eimučiui pratiesė ranką ir išbėgo.

Už poros žingsnių atsigrižo ir užklaušė:

— Ko tik neužmiršau: kada paskutinis egzamenas.

— Už devynių dienų.

— Tai vadinas berželio šeštą arkliai atsiusti.

— Ne, šeštą bus abiturientų balius.

— Aha, balius... balius... Na, sudie...

Ir išbėgo lyg gaisran skubindamas.

Marytė nusisuko langan ir nulinkusia galva žiūrėjo pro stiklus nieko nematydamu.

Eimutis sėdėjo ant kedės ir rūkė vieną po kito paperosus nė žodžiu neprabildamas.

Slogi tylos valanda negalejo amžinai testies ir by kuris turi ją pertraukti, bet nė vienas nenorėjo tuo pirmuoju būti.

— Atnešiau tamstai, — prabilo pirmutinis Eimutis, ilgiau tylos pakelti nestenges, — atnešiau naują kningą, kuri ką tik atspausdina.

— Ką tokio? — greitai prašneco Marytė ir, atsisukusi nuo lango, pratiesė ranką prie kningos.

Eimutis padavė jai ploną kningutę ir atidžiai sekė akimis, kokį išpūdį tas ant jos padarys: ar jis apsidžiaugiai taip tuo veikalui, kaip jis apsidžiaugę, ar kiekviena nauja ir turtinga kninga taip mielai bus jos priimta, kaip jis priimdavo.

— „Prabocių šešeliai“ — atskaitė kningos pavadinimą Marytė ir nutilo, tik lūpos kaž-ko dar krutėjo, tik akis dažniau mirksėjo ir krūtinė smarkiau bangavo.

Eimutis nudžiugo, atgimimo kova joje baigėsi ir beliko tik išvydinės kliūtis prašalinti, ir ji bus savo tautinių „aš“ susiradusi...

— Na, dabar imsivos matematikos, — pertraukė visus išpūdžius Eimutis.

— Žinai ką, tamsta. Ar negalėtum kiek vėliau užteiti, aš tokia šiandien pavargus ir nušilpnėjusi, — nedaug ką bepadirbau. Iš eisiu prasivalkščiotu, atsilėsiu ir paskui atdirbsiu praleista...

— Gerai, bet aš tik apie penktą tegaliu ateiti.

— Man visvien.

Vos Eimutis spėjo išeiti, kaip Marytė apsitaise, pasiėmė „Prabocių šešelius“ ir išbėgo parkan, vienon tolimiausią alejų, pasislėpė nuo praeivių ir lapas po lapo godžiai rijo tą pirmąją lietuvių kalboje trilogiją — dramos trilogiją...

Kaip kaleidoskope bėgo pro minties akis giliausios senovės reginiai: čia apgaullangi kryžiuočiai vilko politiką veda ir lengvatiškai lietuvių suvedžioja, žūdo; čia tautos genijus klaidžioja po nuskurdėlių grinteleis ir jieško tuose žmonėse-šešeliuose savo minties-jėgos atspindžio, žadina ir kursto juos; tėv tautinio atgimimo modugnė filosofija, jos veikimas, jos laimėjimai ir abejojimai — ištisa tautos tragediją vakarykščioje dienoj...

Kaip inkyrus ugnies žaizdos sopllys,

taip „Prabocių šešelių“ mintis-ideos kaitino ir svilino jauną, mažai kovojujasi Marytės sielą.

Visos jos kovos, visi populiari sumažėjo, taip sumenkėjo sulyginant su Vidūno trilogijos karžygiai, kad kartais net gėda darsi pačios savęs už tuos vaitojimus ir skundus. Tačiaus, šalia gėdos už pačią save kilo kaž-kas tokio rimoto, tvirto ir atkalaus, kas patylomis jos širdin šnabždėjo kovos prasmę, žygų vertę ir vienatos — kovojančios vienatos — dvasisios stiprumo au-gimą ir to apsireiškimą galutiną prasmę.

Beribiamė žmonijos vandenynę, tame geismų bei geidulių verpete millionai vienatu žuvo nieko iš savęs nepalikusios. O jeigu ką ir paliko, tai tame nepažymėjo savo individualinio „aš“, nieko skirtino iš minios „aš“ gi jos viršun neiškėlė, bet susilejo vienan šēman, pilkan minios syruojantin, nepastovun „aš“.

Marytė norėjo savo kovas ir populiarius plačiau išnaudoti; norėjo, kad jos karionės veiktu plačiau ir jos individualinio „aš“ neužtrintu, bet išskeltų ligi tos savoktiniosios augštibės, iš kurios verčiasi visos užkrėstinos ideo, visi pasistengimai.

Jos praeities lyg nė nebuvu. Šiandien Jon pažvelgus, jis nebepažista daugiau tos bajoraitės „Mani“, kuria visi lepino, glamonė... Jos daugiau nėra... Iš praeities aukso su papnū-svajonių nieko nebeliko, dar-gi išvydinė išvaidza atsimainė...

Rodos taip nesenai tas viskas buvo, ir šiandien iš to visko išdygo naujas žmogus, su naujaus troškimais ir kitokiomis mintimis, jausmais: — tai kaž-kokia visos šeimynos atžala — svetima jai savo ideomis ir troškimais, net tautinis „aš“ toje laiko kelionėje apsikeitė, atsimainė.

Viena ji iš visų įjo tėnas, kame žilos senovės dvasia graudingai vaitoja ir savo išvaduotojo laukia, lyg kokia rūmų griuvėsiuose užburta-užkeikta karalaitės dvasia...

Dygus, vingiuotas tosios kelionės takas, bet jo gale skaisti savęs suradimo, savęs atgaivinimo saulė žeria milliardus gyvenimo linksmybų, tautinės lygsvartos spinduliu...

Ir keldamosi nuo suolo, kaž-ką slaptos suprato, ko pati dar išreikštį nebūtų stengusi, bet kas giliausio pajautimo padugnėse jau nutarta buvo. Ir tvirtu, mažiausiu svyramimo aidų nepripiąstančiu balsu, tare pati savin:

— Taip bus!

*

*

*

Triukšminga ir šviesu vietinio klubo salėse.

Jaunimo veidai šviesūs, giedrūs. Pas visus, dar-gi labjausiai nuvargusius, tiek daug matosi šviesos, tiek skaisčios vilties ir tiek pasitikėjimo savimi, pasikliovimo savo dar neišmėgintomis ir neapčienytomis jėgomis.

Kuopelėmis sustojo kalbasi, juokiasi, kartais visi sykiu prabila sveiko, gyvo, skanaus juoko akordu, lyg kokios overtuūros triukšmingasis finalas.

Pedagogai, pačių mokinį jų baliun patikiesti, laikosi nuošliai ir linksmomis akimis žiūri ton kuopelēn buvusių auklėtinį, iš kurių ilgainiui bus... dievai žino kas bus...

Keletas tudentų mišriai išsiabarstė tarp naujujuų kollegų, keliös kursistės susimaišė su naujaus kollegomis — tikras moksleivių maskaradas.

Tiktais vienais Eimutis laikėsi nuošliai ir liūdnomis akimis vedžiojo nuo vienos kuopelės prie kitos. Atminimai, tokie artimi, kaipir gyvi, kėlėsi prieš akis ir priminė jam tą pačią salę, tuos pačius svečius, daugelių tų pačių pedagogų.

Kaip liūdina jam buvo žiūrėti ton sau-jalėn jaunimo, kuris tiek giedrių, kalnauverčių vilčių-troškimų savyje gaivina ir kaip neužilgo viskas atsimainys, kaip skaisčiausios vilčių varbos išblykš nuo gyvenimo saulės spinduliu ir kaip apsivylimas smulkiaus lašais siurbis iš jų krūtinės ir nuodys giedrą būtybės dangų.

Juk jo mintis-viltis anuomet tokios sparnuotos, tokios lakios ir gyvos buvo! Ir pirmieji universitatės metai viską panaikino, suėdė skurdas visas šviesiasias mintis. Širdies gelmėse paslėpė slapčiausios savo troškimus, kad gyvenimo rūdis jų nepasięktų ir tų troškimų vardan vedē dabar atkakliai kovą.

(T. b.)

J. WEYSENHOFF.

JAUNIEJI SKRAUJA!....

Vertė

KAZYS PUIDA.

— Ka-gi, Uršulka? naktis — pasislēpkiva kur nors kartu, ką?

— Nė nemanyk ponaitis! aš turiu tuo šeimi ninkei pasirodyti — ir beto bus bėda.

— Sakeisi juk, kad ligi kitų metų, dabar jau atėjo tie kiti metai.

Mergaitė susijuokė tyliai, atsitrukė kiek nuojo, neatsilikdama, ir sumežę stipriaus skarą po smakru.

— Juk ponaitis atvažiavai tik ligi kito šventa dienio... Kai sugriši ant šienapjūtės, tai tuomet...

Mikolas stabtėlojo ir supykusiu savo veidu susabdė Uršulką.

— Tu turbūt juokies iš manęs? Nėkiek nemylę manęs?

Mergaitė pravėrė plačiai nusigandusias akis ir sušuko:

— Aš... tavęs, ponaiti!

Mikolas tyrinėjo valandėlę žymų to prisižinimo aiskumą bei jėgą — apkabinę pusiau ir už galvos mergaitę.

— Na taip... tikiu tavim, Uršulka. Ir aš tave širdingai ir iškark pamylau...

Užmetė rankas ant jo kaklo, pakilo lūpas ir veida, nakties rasos apvilkta. Pabučiavimas buvo švarus ir graudus, beveik liūdnas del neatsiektinų troškimų. Stovėdamu šaltą naktį, išskyre lūpas, veizdėjosi kitz kitam giliai į akis.

— Tai ko-gi nori, Uršulka?

— O jau pats... pamany...
Vos nužengė keletą žingsnių, dar susikabimę pastebėjo staiga abudu, kad kaž-koksai šešelis nūnė tarp krūmų po dešinės, netoli nuo kelio ir tiesiui tuo pačiu keliu įjo. Uršulka virptelėjo, bet vieton prisiglausti prie drāugo, atsitrukė nuo jo.

— Kas tėn per biesas? — užklausė Mikolas, nūmėdamas instinktinių šautuvą nuo pečių — ne žvėris, rodos?... lyg kad susikuprines žmogus?

— Ne žvėris — atkartojo tikrai Uršulka.

— Bijai! — paklausė šypsodamas Mikolas — juk eini su manim, turiu užtaisyta šautuvą.

Ir greitai indėjo šautuvan šovinius.

Bet mergaitė regimai buvo nusiminus ir ēmė skubėti.

— Aš ir viena vaikščiojau naktimis... tiktais mat gali būti... toks...

— Kas toks? atvartas?

— Nė nemanyk ponaitis, dar iššauksi — greitai žegnojosi — bet jis turėjo šautuvą.

— Tai kas toksai? slapukas, vagis?

— Ne vagis, bet „strieličius“ — pastebėjo Uršulka.

— Kaip nori, taip jis vadink; juk mudvieju ne užkabūs.

— Pasitaiko tarp jų tokiai, kad... Dievai jি žino?

Zingeidaujantis Mikolas manė, jog Uršulka nestengia gerai lenkiškai išsitarsti. Apėmė ir jis tūla baimė, ar kartais negrūmoja iš to šešelio koks pavo jausis, tai jis laikėsi budriau ir rūpinosi apginti silpnąja lyti.

— Eik, Uršulka, po kairės, aš eisiu po dešinės. Tegu tik jis pemėgina prisiartinti, jau aš mokėsiu jo paklausti, kas jis toks.

Ir papurtė šautuvą.

— Ne, ne — sušuko gyvai Uršulka — reikia tikai žiūrėti, kur jis eina... Aš eisiu po dešinės.

Mikolas vėl nustebė ir įėjo budriai prie pat Uršulkos kairiojo šono.

Medžiai augo tankiai toje vietoje, kurion arčinos; už keliodesmetis žingsnių visai suretėjo, toliau vėl išsidraikė alksnynu po pieva. Nors ir buvo naktis, bet pasidarė kiek šviesiai ir keleiviu akis priprato prie tamsos. Būtum gražiai pamatę pievą zuiki, ne tik žmogų. Kuomet taip įėjo tarp medžių, nuolatos atidžiai besidairydamu dešinėn bei užpakalin, Uršulka sušuko suslopintu balsu:

— Ana! užšoko ant kelio! eina paskui mudvieju!

Ji pradėjo bėgti.

— Palauk! ir aš mačiau — sušuko suerzintas Mikolas, sugriebdamas mergaitę už rankos — aš jo tuoju užklausiu!

AITVARAS.

RYTOJUN BEŽIURINT

(Tasa).

Pacifistinės pedagogikos žvilgsniu indomi yra rezoliucija tarptautinio taikos kongreso 1908 m. Londone. Šiame kongrese dalyvavo ir gyvuojantį Berne „Nuolatinę tarptautinę pacifistinio mokymo komisiją“ (Commission Permanente et Internationale de l'Enseignement Pacifique). Šiame kongrese, tarp ko kito, pakelta klausimas apie veikimą priešais mokyklos militarizavimą, Komisija padavė šokią rezoliuciją:

„Pripažindamas visą fizišką mankštymą svarbą, 17-sai tarptautinis taikos kongresas tačiau mano, kad tokį fiziškoji jauniosios kartos kultūra turėtu rūpinties josios sveikata, jėgomis bei grože, t. y. atsakomai prirengti ją prie gyvenimo, o ne prie karieviavimo.“

Tuo pačiu metu komisija nurodė, jog reikių būtinai šios atmainos dabartiniame mokyme ir auklėjime.

Visupirmiausia reikia skieptyti priaugančion karton supratimas apie didžią gyvybės vertybę ir apie pareigą saugoti ją nuo dvaisinės ir fiziškos mirties. Tam atsiekti, reikių, kad visi išguldomejį mokykloje dalykai būtų pacifizmo dvasioje vedami. Bet tasai pastebėjimas visulabjausia historijon tai-kinamas. Kiekvienas aškūs pokrypsnis, pakeitimas ar neteisingumas faktų, nusilenkimas prieš karus ar karo žygius, turi būti pakeistas pavyzdingu tikrosios žmonijos historijos išaiškinimu ir nusilenkimu prieš taikius triūso bei žmonių kultūros užkarriavimus. Pacifistinis auklėjimas reikia iš pačios mažumės pradėti. Jau vaikų sodnuose ar motiniškose mokyklose galima skieptyti i vaikus išpuoštinimais ir instiktivinius blogu bei varu pasibaurėjimus. **Juo mažiau varo bus vaikų auklėjime, juo greičiau paaugę prisiims taikos ideu.** Liaudies mokyklose mokytojai turi išmokyti berniukus ir mergaites trečiąjų teismu rišti savo nesusipratimuis. Vidutinėse ir kariškose mokyklose prie tokio auklėjimo galima dar prikertti platus supažindinimas mokinii su pacifistiniu judėjimu ir jo pamatinėmis ideomis.

4.

Iš viso, kas viršų pasakyta, matome, jog ei pacifistinės ideo visų labiausiai išsiplatinusios tarpe Francijos pedagogų. Kitose šalyse jos dar tik teologiskai svarstomas ar vien prirengiamo formoje apsireiškia. Tačiau ir kitur sutinkame šiokintokius praktiškus mėginius. Ypač toli šiame atžvilgyje nužengė Šiaurinės Amerikos Suvienytosios Valstijos. Tenui, sulyg Massachusetts valstijoje sumanymo, mokyklose ir universitatėse daugelio valstijų nuo 1905 m. švenčiamama gegužės 18 diena, kaičia diena atidengimo pirmosios Haagoje konferencijos. 1908 metais išvairių valstijų mokymo vyresnibės užtvirtinta „Mokyklų taikos draugija“, turinti didelį pritarimą. Greitu laiku šių draugijų prisidėjo žymesnių universitačių rektorai ir ēmė plaukti iš visų pusų aukos. 1909 m. draugija šventė pirmasias sukaktutes, kurių metu New Yorko universitetas rektorius pasakė kalbą, pamatinę mintis kurios buvo: „ant jaunuomenės auklėtojų krenta visa atsakomybė už būsimąjį tarptautinės brolybės ir tiesos likimą“.

Europeje pacifistinės ideon labai prielankiai atsineš Italijos ir Vengrijos apšvietos ministeriai. Milano taikos draugijai pasirūpinus, italių apšvietos ministeris paliepė, kad kasmetai gegužės 18 d. virose vidutinėse mokyklose tų mokyklų mokytojai paskaitytu mokiniamas apie šiandieninį tarptautinės sandoros judėjimą, apie jo tikslus ir apie igšilius laimėjimus. Tas pats buvo Vengrijoje, kur vengrų taikos draugijai prašant ministeris išeido balandžio 27 d. 1907 m. šiokį išakymą:

„Vengrų taikos draugija kreipėsi manin prašydam, kad, kaip ir kitose šalyse, metinių suvaktybūti Haagos konferencijos dieną, mūsų mokyklose būtų paskirta bent viena valanda didžiai taikos idei.

„Vengrų taikos draugija kreipėsi manin prašydam, kad, kaip ir kitose šalyse, metinių suvaktybūti Haagos konferencijos dieną, mūsų mokyklose būtų paskirta bent viena valanda didžiai taikos idei. Prieštaranti pačiam veikalui bei stengties užginčianti, jog tokiai faktai mišrasai mūsų gyvenimams neduoda — negaliu. Bet tų faktų apšvietimas, ju parodymas skaitantčiai visuomenėi netikės ir literatinė formos netilpstas — tai juo paprasta komponentė, tolimes mūsų tautinio atgimimo historijos puslapį primenant.

Kiek geresnės Goreckio bei Zaleckio charakteristikos; sąmoningai sumanytas tieviejų apysenių vienstypų pasiryžimas neapsileisti klapais, tiktais nevisai vykusiai visa tai pravesta.

Apie kitas veikiančias jėgas toje komedijoje nėra jokio reikalo kalbėti. Visa kita, nors ir studentai autorės pirmon vieton, bet palieka viskas nežymu ir inkyriai-nuobodžiu būdu pravesta.

„Todel pasiūlau tiems, kurie vadovauja peda-

(T. b.)

KRYŽIUS.

Liūdnomis akimis aš žiūriu į kryžių: sutrėšęs paminklas nelaimės laikų man primen vargus rūpestingų juodvyržių ir ašaras laimės ant juų vaikų.

Apleistas jis miršta. Pavargęs kelevis nebeina bučiuoti jau kryžiaus mukos... Vien paukštis—tas linksmas giružės išeivis—dar čiulba aplinkui bangose šviesos.

Aplinkui banguoja pieva nno vėjalio, ir kvėpja ir siaudžia žolynai jauni. Cia gėlės; tėn dairo viršūnės berželio, yt koki mergaitė maloni, šauni.

Ir viskas žaliuoja... Tik kryžini mediniams sapnuojas šalta ir beširdė mirtis; jam rodos, kad viskas nuobodi naktis, kad žemė tilk skesta ošime giriniam.

Zigmas Gaidamavičius.

IS VEL. JONO SUTKAUS UŽRAŠU.

PABUDIMAS.

Jau pavargau, jau apsavaigau... Galva mano, galva!... Kaip sopa ji!... Jau apsavaigau, jau apalpaus... Bet ve!... matau aš... tėn, toli, toli...

Senai jau laukia prievo lė sunki, Senai jiji jau mane moja... Kur aš!... Dievuli!... Nubridau toli... Toli nuslydo mano koja...

Bet ne, gana klejot, gana jau tū sapnū, Jū etero užteks krūtine!

Gana vien džiaugtis pajēga sparnų Ik valandėlei paskutinei!...

Gana, gana jau meilės prieglobsties, Gana josios gėlių vilengi! Gana!... jau nėr man meilės kibirkštis, — Viskas, kas buvo jos, — jau dingo!...

Valparaiso, Ind. Gielas.

Liepos 16 d. 1907.

KAZYS PUIDA.

LAISVOS MINTIS.

(Kritikos bruožai.)

XVI.

XVII.

Žmona. Lietuvaitės. 3 veiksmų 4 paveikslų komedia. Jono Rinkevičiaus leidinys. Vilnius 1912 m. Kaina 45 kap. 48 pusl.

Lietuvaitės — tai ne tik negražus, bet ir nepadorus pamphletas ant mūsų studentijos. Neužginčiamas tokiai typu, kaip Žagaras bei Stagoras, turui pastebeti, jogei tūkstytu apibūdinime nėra elementinio nuoseklumo. Sulyg autorės — tai tvirti lietuvių inteligenčiai, viska savę myliantys, bet esą visgi kultūriniai klapai; be vidujinės kultūros, be mažiausios estetikos nuovokos. Tokios senmergės Karklinskaitės iškarto padaro i studentus nepapras- ta išpūdį, ima juodu net peštis tarp savę del panelių, skirstosi kurs kurią sau; jiedvęj skonai susitinka nuolat ant vienos ir tos pačios panelių — mat, bajoraičių vylių tinkluosna patekė, mūsų „kulturingieji“ žmonės, autorės noru apjanka nuo blizgučių; juose prasiveria su visa galybe klapiskumas, kuris, lyg plaštakė, puola akrai ant išvydinės pažibos.

Su tokia mūsų studenterijos charakteristica ne galima sutikti. Yra tai literatinis anachronizmas nei mūsų dienoms, nei mūsų raštai netinkas ir kenksmingas.

Prieštaranti pačiam veikalui bei stengties užginčianti, jog tokiai faktai mišrasai mūsų gyvenimams neduoda — negaliu. Bet tūkstytu apibūdinime nėra jokio reikalo kalbėti. Visa kita, nors ir studentai autorės pirmon vieton, bet palieka viskas nežymu ir inkyriai-nuobodžiu būdu pravesta.

Kiek geresnės Goreckio bei Zaleckio charakteristikos; sąmoningai sumanytas tieviejų apysenių vienstypų pasiryžimas neapsileisti klapais, tiktais nevisai vykusiai visa tai pravesta.

Apie kitas veikiančias jėgas toje komedijoje nėra jokio reikalo kalbėti. Visa kita, nors ir stu-

dentai. Pretensių prie rampos (=dailinių šuolių), tas va ir tā pačią dieną buvau jau Torne, Prūsijoje. Veikala negali turėti, nes visai nescenėkai ir Vaizuodamas per Prūsų žemę norėjau aplankyt Berlīnai ir tėn paviešeti porą dienų lietuvių draugijos, bet neturėdamas lietuvių antrašo, turėjan ir taip apsieiti.

Hamburgas pribuvau 28 rugpjūčio apie 1 val. po pietų. Hamburgo labai švarus miestas; teko laukytis muzėjuose, daržuose ir tt.; visur gražu ir švaru, ko neprisilaiko nei Europos, nei Amerikos miestu.

Spalio 3. apie 11 valandą ryto laivas išplaukė į Hamburgo mės keliauome — „America“ užėjo ant anglų jūrininkų „Submarine“ laivelio, kurį perpjovė pėsčiai, paskandydamas apie 20 žmonių; vos vienas tik išsigelbėjo. Laivas „America“ tuojuas nuleido pagalbos valtis su savo jūreviaisiais, bet nesurado daugiaus nelaimatingųjų.

Kelionė mums pasisekė, nors nekurios dienos buvo gana vėjuotos; teko atrasti ir keletą lietuvių „steerage“ sako yra daugiau, bet mums uždrausta ten eiti.

Hamburg American Line daug skiriasi nuo Russia Line; čion daug švariau, kambarėliai geri, užlaikymas ir patarnavimas labai geri. Spalio 12. apie 2 valandą po pietų be kliūčių priplaukėme dienį New Yorką.

Teikitės dovanoti man, gerb. skaitytojai, kad taip slubai ir nenuosekliai aprasiavau kelionę.

A. J. Povilaika.

IS keliones.

(Užbaiga.)

Ūkė šiame laike vedama taipogi daug geriau ir sumaningiau; jau medinių žagrių nevarotoja, — aria plūgai ir šiaip ūkės irankių turi daug geresnius. Visur kuliamosios mašinos, arbos ir tt.

Aplankiau ir valsčiaus raštinyčią, kur vaitas p. Čeponis išdavė man pasportą. Gavęs šitą popergali tartum atgijau, nes su juomi galima važinėti po visą Rusiją.

Ilgai Lietuvoje neparėjo man būti, nes prasidėjo lietus, kuris be paliovos lijo ir lijo. Dauguma gerybės, ypač dvarų, liko laukuose ir supuvo. Is Lietuvos turėjau traukti Varšavon, nes Vanagėlio vasaros vakacijos pasibaigė, o man vienam nesmaugu buvo Lietuvoje purvyną minkstyti.

Varšavoje buvau ant šermenų a. a. Jurgio Pešio, pirminkino Varšavos Lietuvijos Dr. Jos. Visa lietuvių kolonija su dideliu nuliūdimu laidojome visu mylimą žmogų ir darbštū veikė lietuvių dirvoje. Ant kapinių buvo lietuviška kalba pasakyta kun. Petrusko. Pesys turėjo Varšavoje spaustuvę „Saturn“. Jis atspausdino kelias lietuviškas kninges, žodynus ir lietuviškas elementorius A. B. C. Varšavos lietuvių draugija neskaitlinga, nes dauguma lietuvių, vedusių lenkes, bijosi lietuviuose pasirodyti.

Mirus Pesui, pirminkino liko išrinktas Vincas Palukaitis, žmogus nevedės ir gana veiklus.

Varšavoje teko lankytis teatrui ir šiaip išvairias vietas. Miestas gana didelis ir pusėtinių švarus, kanalizuotas; augštū namų nėra; daugiausia 4–5

augštū; bet yra ir 8–9. Elektros tramvajai maži; viduryje telpa tik 24 žmonės sėsti; statiami neduoda stovėti viduje; pusė sėdinčių vietų apdengta gelumbe ir už tokias vietas reik mokėti 7 kapeikas.

Kita 12 vietų be gelumbės ir už tokias mokasi 5 kap. Apylinkėje Varšavos yra daug vasarnamių; tai gi ir važinėjimas iš Varšavos į jos apygardą yra labai nepatogus: sunku nupirkti kasoje bilietą, sunku rasisti vietą vagone, nes keliaujančių yra didelė daugybė, ir kiekvienas traukinis yra labai žmonių prigrūstas; žmonės stovi ant trepų vagonų, ar lipa ant jų stogų.

Oras visą laiką buvo lietingas; mieste vis žiau purvyno. Bet artinasi man laikas kelionės atgal Amerikon į šalį kapitalistų; nes tėn gerai, kur mūs nėra...

Konservatorijos jannuomenė sutaisė man vakaną. Vanagėlio būte, lydėdami į tolimalį kelionę; jie padainavo man daug gražių lietuviškų dainų; pagrėž ant piano ir šiaip palinksmino. Sunku buvo skirtis su savaisiais; gailias ašaras visiems parėjo braukti; mat nežinia, ar daugiau tekė matytis, ar rasius gyvus ir sveikus gimines ir pažystamus?

Gydendamas Europoje turėjau visas žinias iš Amerikos, nes gerb. „Vienybės Lietuvininkų“ ir „Lietuvos“ redakejios teikėsi sininti man savo laikraščius; ačiū gerbiamoms redakejoms ir gerb. Žemantauskui, kurisai man taipogi prisiuntė visokiu laikraščiu. Apart to pp. Balutis, Žemantauskas, Stankevičius ir kiti siuntė man keli laikus, už kurinios jiems tebus didelis ačiu. Kaikuriuos numerius laikraščiu, matomai cenzūra neleido, nes jų nebuvo gaves.

Būdamas Lietuvos ir Lenkijos užtêmijau, kad padėjimais darbo žmonių menkas; kaižiūnai turėdantieji yra menkai apmokami; brangumas yra didelis, todel darbininkų padėjimas labai skurdus ir ašarotas. Miestuose randasi daug užpuolimų, vagysčių ir užmušimų.

Būdamas Lietuvos ir Lenkijos užtêmijau, kad padėjimais darbo žmonių menkas; kaižiūnai turėdantieji yra menkai apmokami; brangumas yra didelis, todel darbininkų padėjimas labai skurdus ir ašarotas. Miestuose randasi daug užpuolimų, vagysčių ir užmušimų.

27 d. rugpjūčio iškeliau nuo savo mylimos se-

(T. b.)

V-kis.

SZIDLAVAS.

I.

Silinė — rudens šventė. Vasariojus suvalytas, rugiai atsėti... visi apskresnieji ūkininkai ingelės kasa bulves: — Kad tik kaip nors iki Silinės paibgtume — šneka skubėdami — išsikeptume bulžainio, tai bent smagu būtų eiti „i Šidlavą“. „Ir žiurėk tiktais: „Silinės vilija“, — nuo pat ryto pamatybūrius dievobaimingų žemaičių su bulžainio, minkinio, kvietimo, o kartais ir paprastos rugių duomenes, kuprinėmis betraukiant per lankus tiesiai į Šidlavą.

<p

galvijų (karių, kumelių, ar...) Nors žemė labai derlinga, bet dauguma verčiasi gyvulininkyste.

Šito krašto žmonės gelsvai juos. Oras labai karštas, žiemos nėštumas, būna kad 4 sykius sėja javus.

Juozas Šlapelis. („Liet. Ūk.“)

SVALKŲ GUB. RINKIMAI.

Rinkimai į 4-tąjį V. Dūmą nuo Švalku gubernijos atstovo rinkimų išėjo labai stebetinės, nes liko „sumuštu“ netik pirmieinių kandidatų, A. Balota, bet taipgi ir D-ras J. Basanavičius, išstatytas kandidatas iš lečių demokratų partijos. Galutinai Dūmon liko išrinktas, kaip jau pranešta, kun. Juozas Laukaitis. Kad geriau supratus 4-jon V. Dūmon rinkimų finansu, žemiau perspaudiname iš „Vilties“ gana indomų straipsnį.

Iš Švalku gubernijos atstovo išrinktas kun. Laukaitis. Ta žinia ne vieną nustebi. Kas sekė Švalkičių kampaniją, tas be abejų tikėjosi, jogei daugiausia žansu patekti Dūmon turėjo D-ras Basanavičius. Juk jি pastatė kandidatu ta lietuvių partija, kuri yra susitelkusi apie „Šaltinių“ kuri pravedė net visus 22 rinkikus iš savo šalinių. D-ras Basanavičius visai nesiverž Dūmon, patis „Šaltinių“ vadai pasiūlė jam atstovo kandidatūrą, taigi taip ar taip, jo kandidatūra, rodos, buvo rimta. Ir Basanavičiaus vardas žinomas ne tik Švalkičiams, bet visai Lietuvai. Geresnio, tinkamiesnio už jি astovo Šandien sunku būtų ir surasti. Jis mokojo vienyti lietuvius kultūros ir visuomenės darbe, be abejų būtų jūs suvienijęs ir politikoje, bet sudaręs Dūmoje lietuvių atstavų būrelį. Taip bent galvojo kiekvienas mūsų veikėjas, kuriam rūpi lietuvių vienybė netik žinose, bet ir pačiamė gyvenime.

Bet netikėtai virto kitaip: D-ras Basanavičius užvylę tie, nuo kurių taip ar taip šiuose rinkimuose viena priderėjo. Jei neketino jo rinkti, tai kam gi pastatė kandidatūrą? Žaisti žaisla su žmogumi, kurio vardas mūsy tautai daugiausiai reiškia, vesti su juo kandidatiros derybas, ir pagaliaus, atėjus rinkimų dienai, nieko nepasiaskinus nuo jo nusigrežti, tai daugiau, kaip nemandaliai pasidėgti. Juk galėjo iškartu pastatyti kun. Lukaičio kandidatūrą, visai nepainiodami Basanavičiaus vardo, ir visa būtų buvę tvarkoje. Dabar gi išeina tokas išpuolis, kad D-ro Basanavičiaus vardas buvo reikalingas til pačioje rinkimų kampanijoje.

Mės nieko negalime pasakyti prieš kun. Laukaitį, kaip pries gera patriotą lietuvi, ir tikimės, kad jis kiel galēdamas darbuosis Dūmoje bet mums rodosi, jogei ūžiū Dūmai būtų geriau tikėt atstovu D-ras Basanavičius ir ne ligiau, jeigu ne geriau už jি, priekius, būtų galėjęs atstoti ir katalikų teises. Štai kodel paskelbos „Šaltinių“ pirmoje vietoje D-ro Basanavičiaus kandidatūrą, mes, taip sakant, moraliai parėmėm jā ir savo balsu. („Viltis“.)

KAUNO GUB. RINKIMAI.

Šiaurės rinkimus lietuvių vaivo linksmi. Viltis išrinkti save atstovus buvo didesnė, negu trečiosios Dūmos rinkimuose:

Telšių apskrities iš dvarininkų kurios mažėjimių balsais buvo

išrinktas lietuvis kun. Juozapavičius, taigi lietuvių ir žydų blokas šiaisiais rinkimais sudarė: 23 valstiečius, 15 miestiečių ir 1 kun. Juozapavičių — iš viso 39 balsus. Dvarininkų gi beliko 36 balsai. Išvakaro prieš rinkimus buvo rinkikų pasitarimas, kas rinkti Dūmon atstovais. Iš dvarininkų kurijos vienu balsu buvo nutartę rinkti kun. Juozapavičių. Be jo, atiduodant vieną vietą žydams, lietuviams liko pasiskirstyti tarp savęs dar 3 vietas. Štai del tų vietuų daug buvo ginčė. Daugiausia balsų gavo daktaras Bukontas iš Ezerėn: iš 23 rinkikų net 21 balsą. Didžiausia kova buvo del kitų dviejų vietų. Daug trukšmo laikraščiuose padariusi Martyno Yčo kandidatūra ir čia davė progos ilgai ir karštai ginčytes. Yčas pasisakė prisišėsi prie kadėtų, jeigu šie, remdami karštai lenkų reikalus, neisiai prieš lietuvių tautos reikalus. Du kitų kandidatų: Keinis ir Januškevičius žadėjo dėties i trudovikus. Daugiausia prisigincyta, katra partija lietuviams geresnė: kadėtų ar trudovikų. Valstiečių rinkikai tikrai ir šiandien nežino, katra iš jų tinkamesnė ir delko, ir Yčas, kaičiau baigės augštajį moksą ir gabus žmogus gal būtų turėjęs daugiausia rinkikų pasitikėjimo; tik pirmievių komitetas visą laiką rinkimuose taip smarkiai agitavo prieš Yčą, kad iš 23 valstiečių balsų, jis tegavos 11; kiti 12 atvažiavo Kauną jau iš anksto intikinti prieš Yčą. Telšių apskrities rinkikai gavę net iš savų ingaliotinių isakymą ne rinkti ir inteligenčių, jeigu tik jie būsiai dešinesni, kaip trudovikai. Šią nuomonę moralinai parėmė ir kai-kurie kalbėtojai iš šalies per rinkikų pasitarimą. Ir pirmievių ir visuomeninių atstovai karštai rinkikams inkalbinėjo, kad mokslas šitose Dūmose ne taip jau svarbus esąs dalykas. Svarbu esątik, kad atstovas būtų smarkus kairysis ir drasias rėžtų vyriausybei tiesa i akis. Be to, kadėtų partija mums netinkanti: ji esanti inteligenčių partija, tinkamiausiai esanti trudovikų grupa, nes ji esanti valstiečių. Suprantama todel, delko buvusiai 3-ios Dūmos atstovas bemokslis Keinis driso statyti savo kandidatūrą i 4-ojon Dūmon. Januškevičiui, baigus 8 klasės, buvo tai dar lengviau padaryti.

Be tų dar pastatė save kandidatu rinkikas Zinys, pasivadinęs krikščionių demokratu ir gavęs 7 balsus.

Indomi buvo roľ mūsų rinkimų komitetu. Kaune būta bepartijinio komiteto. Tačiau išėjo aikštēn, kad būta dar ir kito, pirmievių komiteto, kurin prideidėj ir kai-kurie nariai iš bepartijinio komiteto. Tas pirmievių komitetas ir organizavęs rinkikus ir surinkęs ju priesais Yčą net 12 žmonių, t. y. daugumą valstiečių rinkikų. Yčas per tą pasitarimą gavo 13 balsų, iš tų — 11 valstiečių. Tačiau Keinis su Januškevičiu gavo po 14 ir delto Yčas praeiti Dūmon nebegalėjo. Indomus buvo atsitikimas su rinkiku Danauskiui: jis pasisakė, kad liuosieji žmonės jam išsakė vaizinoti Dūmon ir užtarti jų reikalus. Todel jis, Danauskis, turės vaizuoti Dūmon ir rinkikai turi jį rinkti. Jeigu gi nesutiksiai jo rinkti, tai jis nedalyvauja rinkimuose ir vaizuoja namon. Tačiau, rinkikų užpultas atsiptaš ir žadėjo laikyti vienybės.

Apie tą vienybę daug buvo kalbėta iš-pat pradžiu. Ėjo gandas, kad dvarininkai stengėsis papirkoti valstiečius. Vienas rinkikas

Šiaulių apskrities papasaikoje, kad jí mēgine papirkti ir siūle jam 1000 rublių. Po karštų raginimų: laikyties visiems vienybės, kiekvienas rinkikų visų akyvaizdoje pasižadejo, žūt-būt, laikytes išvien. Ir, rodos, niekam nebeagalėjo ateiti galvot mintis, kad tarpe jū esame Judų-išdavikų. Rytojus parodė, kad jū būta net triju. Vienas iš jų, Danauskis, viešai pasirodė ir jau tuo ingiliojo visus apskelbtą jį Juda, broliu valstiečių išdaviku. Lai žino jí ir būsimosios kartos ir bjaurėdamosios mini jo vardą. Kitų dviejų vardai dar nešejo aikštēn. Tačiau nėra ko abejoti, kad anksčiau ar vėliau ir tų vardai išeis aikštēn. Bet grįžkime prie rinkimų. Spalių 25 d., ketvirtadienį, 9 valandą ryto vėl susirinko visi rinkikai ir daktaras Bukontas griežtai atsakė, naujų gi rinkimų nebebuvo laiko daryti, sutarė visi rinkikai i rinkimų salę. Ėjo jū tarpe ir Judos-išdavikai.

Jau pačioje rinkimų pradžioje visi nustebi, pamatę, kad dvarininkai nuo valstiečių kurių rinkikai tikrai ir šiandien nežino, katra iš jų tinkamesnė ir delko, ir Yčas, kaičiau baigės augštajį moksą ir gabus žmogus gal būtų turėjęs daugiausia rinkikų pasitikėjimo; tik pirmievių komitetas visą laiką rinkimuose taip smarkiai agitavo prieš Yčą, kad iš 23 valstiečių balsų, jis tegavos 11; kiti 12 atvažiavo Kauną jau iš anksto intikinti prieš Yčą. Telšių apskrities rinkikai gavę net iš savų ingaliotinių isakymą ne rinkti ir inteligenčių, jeigu tik jie būsiai dešinesni, kaip trudovikai. Šią nuomonę moralinai parėmė ir kai-kurie kalbėtojai iš šalies per rinkikų pasitarimą. Ir pirmievių ir visuomeninių atstovai karštai rinkikams inkalbinėjo, kad mokslas šitose Dūmose ne taip jau svarbus esąs dalykas. Svarbu esątik, kad atstovas būtų smarkus kairysis ir drasias rėžtų vyriausybei tiesa i akis. Be to, kadėtų partija mums netinkanti: ji esanti valstiečių. Suprantama todel, delko buvusiai 3-ios Dūmos atstovas bemokslis Keinis driso statyti savo kandidatūrą i 4-ojon Dūmon. Januškevičiui, baigus 8 klasės, buvo tai dar lengviau padaryti.

Jau pačioje rinkimų pradžioje visi nustebi, pamatę, kad dvarininkai nuo valstiečių kurių rinkikai tikrai ir šiandien nežino, katra iš jų tinkamesnė ir delko, ir Yčas, kaičiau baigės augštajį moksą ir gabus žmogus gal būtų turėjęs daugiausia rinkikų pasitikėjimo; tik pirmievių komitetas visą laiką rinkimuose taip smarkiai agitavo prieš Yčą, kad iš 23 valstiečių balsų, jis tegavos 11; kiti 12 atvažiavo Kauną jau iš anksto intikinti prieš Yčą. Telšių apskrities rinkikai gavę net iš savų ingaliotinių isakymą ne rinkti ir inteligenčių, jeigu tik jie būsiai dešinesni, kaip trudovikai. Šią nuomonę moralinai parėmė ir kai-kurie kalbėtojai iš šalies per rinkikų pasitarimą. Ir pirmievių ir visuomeninių atstovai karštai rinkikams inkalbinėjo, kad mokslas šitose Dūmose ne taip jau svarbus esąs dalykas. Svarbu esątik, kad atstovas būtų smarkus kairysis ir drasias rėžtų vyriausybei tiesa i akis. Be to, kadėtų partija mums netinkanti: ji esanti valstiečių. Suprantama todel, delko buvusiai 3-ios Dūmos atstovas bemokslis Keinis driso statyti savo kandidatūrą i 4-ojon Dūmon. Januškevičiui, baigus 8 klasės, buvo tai dar lengviau padaryti.

Jau pačioje rinkimų pradžioje visi nustebi, pamatę, kad dvarininkai nuo valstiečių kurių rinkikai tikrai ir šiandien nežino, katra iš jų tinkamesnė ir delko, ir Yčas, kaičiau baigės augštajį moksą ir gabus žmogus gal būtų turėjęs daugiausia rinkikų pasitikėjimo; tik pirmievių komitetas visą laiką rinkimuose taip smarkiai agitavo prieš Yčą, kad iš 23 valstiečių balsų, jis tegavos 11; kiti 12 atvažiavo Kauną jau iš anksto intikinti prieš Yčą. Telšių apskrities rinkikai gavę net iš savų ingaliotinių isakymą ne rinkti ir inteligenčių, jeigu tik jie būsiai dešinesni, kaip trudovikai. Šią nuomonę moralinai parėmė ir kai-kurie kalbėtojai iš šalies per rinkikų pasitarimą. Ir pirmievių ir visuomeninių atstovai karštai rinkikams inkalbinėjo, kad mokslas šitose Dūmose ne taip jau svarbus esąs dalykas. Svarbu esątik, kad atstovas būtų smarkus kairysis ir drasias rėžtų vyriausybei tiesa i akis. Be to, kadėtų partija mums netinkanti: ji esanti valstiečių. Suprantama todel, delko buvusiai 3-ios Dūmos atstovas bemokslis Keinis driso statyti savo kandidatūrą i 4-ojon Dūmon. Januškevičiui, baigus 8 klasės, buvo tai dar lengviau padaryti.

Jau pačioje rinkimų pradžioje visi nustebi, pamatę, kad dvarininkai nuo valstiečių kurių rinkikai tikrai ir šiandien nežino, katra iš jų tinkamesnė ir delko, ir Yčas, kaičiau baigės augštajį moksą ir gabus žmogus gal būtų turėjęs daugiausia rinkikų pasitikėjimo; tik pirmievių komitetas visą laiką rinkimuose taip smarkiai agitavo prieš Yčą, kad iš 23 valstiečių balsų, jis tegavos 11; kiti 12 atvažiavo Kauną jau iš anksto intikinti prieš Yčą. Telšių apskrities rinkikai gavę net iš savų ingaliotinių isakymą ne rinkti ir inteligenčių, jeigu tik jie būsiai dešinesni, kaip trudovikai. Šią nuomonę moralinai parėmė ir kai-kurie kalbėtojai iš šalies per rinkikų pasitarimą. Ir pirmievių ir visuomeninių atstovai karštai rinkikams inkalbinėjo, kad mokslas šitose Dūmose ne taip jau svarbus esąs dalykas. Svarbu esątik, kad atstovas būtų smarkus kairysis ir drasias rėžtų vyriausybei tiesa i akis. Be to, kadėtų partija mums netinkanti: ji esanti valstiečių. Suprantama todel, delko buvusiai 3-ios Dūmos atstovas bemokslis Keinis driso statyti savo kandidatūrą i 4-ojon Dūmon. Januškevičiui, baigus 8 klasės, buvo tai dar lengviau padaryti.

Lengva suprasti, kokia suirutė pakilo rinkimų salėje. Danauskis, vos tik paaikiškėjo, kad Dūmon jisai nepatekės, viešai salėje pasakė, balsuojasi ponams. Valstiečiams užpuolus Danauskui, dvarininkai apstojo jį ginti. Valstiečiai ir žydai, pamatę, kad galii prakišti visus rinkimus, ēmė re-

kalauti 3 valandų pertraukos. Dvarininkai ēmė rėkti, jokios pertraukos nereikią, pagaliaus, jeigu ir daryti, tai ne daugiau, kaip 5, ilgiausia 15 minučių. Baigėsi vadas siūlo neilgą pertrauką, tačiau, nenustojant blokui reikalauti 3 valandų pertraukos, bajorų vadas nusileidzia ir apskelbia 3 val. pertrauką.

Rinkikai eina valgyklon; lenčia ten ir Danauskis, bet jo nebeprima, išmeta už apykaklēs pro duris. Danauskis daugiau rinkimose nebeprisirodė, parvažiavęs namon. Taigi bloko balsų beliko 38, dvarininkų 36. Beliko išrinkti du atstovu. Pagal sutarties jie turėjo būti būti Yčas ir Januškevičius. Jie galėjo praeiti tik vieno balso vienybės. Bet kas čia padariusi dviem nežinomais išdavikais? Kaip juos aikštēn išvilkti? Iškiela sumanymas, kad visi rinkikai priesiekę. Kai-kurie pirmievių patarejai ima išrodioti, jog priešsaikos nereikią. Tačiau dauguma balsų nutaria prisekti, kad per antrą rinkimų pusę laikytusi vienybės.

Po pertraukos visų-pirma renkamas miestiečių kurių rinkikai. Pasiūlymu gauna: Fridmanas 30 balsų, Bądzinskis 30, Bočiarskis 6, Finkelsteinas 4, Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 37 balsus, vadinas visus bloko balsus. (Danauskis nebebuvo.) Pradžiugo lietuvių, pradžiugo žydai. Vadinas priesaika padėjo, vadinas yra dar kas šventa ir Judoms. Toliaus balsuojan Bądzinskis gauna 35 baltus ir 38 juodus, Bočiarskis 35 baltus ir 38 juodus; Finkelsteinas ir Gidoni 3. Balsuojan Fridmanas gauna 3

SKAITYKITE O TURESITE NAUDA.

Pigiausia vieta vien tik išsiuntinėjimo visokiu daiktu, kaip tai: laikrodžiu, laikrodžiu ir visokiu sidabriniu ir auksiniu daiktu. Lietuviškų rekordų (voluk) dėl Edisono arba Columbia Phonograpu. Britvą, geriausio išdirbimo, stereoskopu, operos žiuronu, magnifiing stiklu, literu guminiu su kuriom galima atpausdinti visokus laikus, tikietus ir t. Skrynelė 95 coliu ilgio ir 6 plotčio, kuriuoje talpinasi be biskio tukstantis literų su numereis ir visi reikalingi i rankai dėl drukavimui. Kaina \$1.05. Penkiolika magiščiu ir juokingu šūku 1 dolaris ir 15 centų stampomis dėl prisiuntimo. Teipgi pristatom visokus daiktus dėl krautuvinkui, pediorius arba agentų už žemiasias publiko arba Wholesale kainas. Jeigu norite katalogo tai prisiuskite už 2c. stampa.

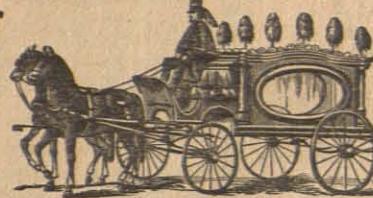
Adresas: K. J. KRAUCHELUN,

120 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Telephones 2320 Greenpoint.

Lutkauskas ir Garšva

Graboriai ir
Laidotuviu
Direktorai.

Laidojame
Numirelius
ant visokiui
Kapiniu.

PARSAMDOME KARIETAS

veseilioms, krikštynoms ir šiaip pasivažinėjimams. Atsišaukti ypatiškai
ar per teleponą.

Ofisai atdaras diena ir nakti.
227 Bedford Ave. (V. Daunoro name) Brooklyn, N. Y.

ISZGYDYKIT SAVO RUMATIZMA!

Urbanu Rumatizmo vaistai pagelbės nuo visokio Rumatizmo: kaip kaulinio, muskulinio, sciaticių teip ir nuo visų kitų ligų. Šimtai žmonių išnirėti laikus dekavoda mi už mano geras gyduoles/ mano gyduoles nepasigydysite: bet vartokite, o rasite teisytę mano apskelbi me ir išsigydymą mano vaistuose.

Vaistai kaštuoja vieną dolerį (\$1.00), o su prisuntimu 25 centai daugiau.

Su guodone

FRANAS URBANAS, Aptiekorius,

151 Metropolitan Ave. (cor. Berry st.) BROOKLYN, N. Y.

Kaip pasilikti Amerikos piliečiu.

Knygutė Lietuviškoj ir Angliškoj kalbose. Turinys: Istatymai apie pilietystę, klausimai ir atskimai kaip išsiltimi popieras. Suvienyti Valstijų konstitucija, neprivalomos deklaracija ir konfederacijos straipsniai. Amerikos Lietuvių Klubas, matydamas reikala, išleido virš minėta knygele kurios cienia yra 25c. Užsisakydamas knygą pinigus siuskite per Money Order arba krasos ženkeliu, ant šito adreso:

LITHUANIAN AM. CITIZENS CLUB

372 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

P. BUTKUSLIETUVIŠKAS GRABORIUS
(Undertaker).

Išbalsamutojas ir laidotuviu Direktorius. Karietos laidotuvuems, veseilioms ir krikštynoms. Lietuvių, kriekštynų reikalo pas lietuvių.

Mano gyvenimo ofisai atdaras diena ir nakti.

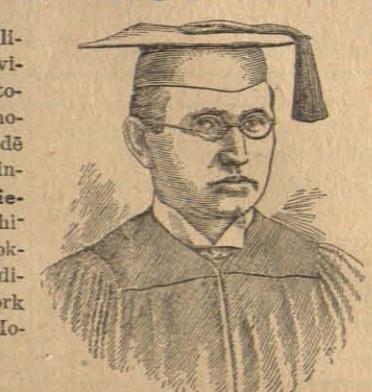
213½ BERRY ST.

Branch Office 48 Hudson Ave.

**DIDIS GYDYTOJAS
Dr. IGNOTAS STANKUS M. D.**

Gydo pasekmingiausiai visokias ligas: vyrų, moterų, vaikų ir daro visokias operacijas. Su geromis lekarstomis jo paties sutaisytomis. Dr. Ignatas Stankus jau šimtus žmonių išgydė katrės pallko ant visados sveikais, linskais ir jam dėkingi. Jis yra Vienatinis Tikras Daktaras Lietuvos Philadelphia, pabalgs daktariskus mokslus Indiana Universitete ir baigės didžiųjų daktarų mokslo, The New York Post Graduate Medical School and Hospital.

Iš Daugelio Padékavoniu.

Ketas Cia Patalpiname.

Aš Jurgis Lukoševič, 128 E. Superior st., Chicago Ill., buvau labai slabas ir turėjau kosul, net buvau pamėtas nodėja buti sveikai, bet kuo met atsišaukiamas pas Dr. Ignota Stanku, jis už pirmo prisuntimo gyduoliu mane išgydė. Dėkavau ūdingal ir siundžių \$ 2.00 dovanu gastiūnui.

M. Navickis, 5 Lincoln st., Brighton, Mass. rašo taip: Rašau šliedien laiką daktarui Ignotui Stankui su didžiuu linksmumu, kad man sugražinti nuo sveikatės. Labai dėkavau. Skausmas kritine, strėmose ir sunkus kvepavimas jau sustojo, spuogai ir plėtmės nuo veido baigia gyti.

Sirdingai dėkavau aš Jonas Požela savo tautiečiui daktarui Ignotui Stankui už išgydymą augančius guzus kaklo ir sugrąžinimą vyriškumą 1601 Winter st., Philadelphia, Pa.

Turiu daugybę padékavoniu nuo merginių ir moterių už išgydymą nuo neregularių ménescių, baltaiju tekėjimui, skaudėjimo strėnu ir koju.

Cia padékavoniu pataipintos su dateidimu pėčiai ligoniu. Kiti visi yra užlaikomi slaptyna.

APSIMU. PASEKMINGAI IŠGYDYT.

Nuo reumatizmo, skaudėjimo į gėlimo snarui, kaului, streunu ir šonu; nuo visokiu ligu, užkietėjimo ir nedirbimo vidurui, išbērimo, kuno niežėjimo, visokiu spogu, dedarviniu, slinkiniu plauku, galvos skaudėjimo, nuo ligos širdies, inkstu, plaučiu, kepenu. Nuo visokiu nervišku ligu, nerūraigis, drebėjimo snarui, nemiegimo ir išgačio, nuo greito nūslėjimo ir sunkumo kvepavimo, persalimo ir nuo visokiu slogu. Nuo visokiu užkraidiamu lytišku ligu ir visokiu kitokiu nūslėjimiu sveikatos. Taip gi nuo visokiu motoriniu ligu, skausmingu ir neregularišku ménesciu, baltaiju tekėjimui ir gumbo ligu.

Vši ligoniu kreipkitės pas daktara Ignota Stanku ypatiškai arba laikšu be skirtumo, kaip toli gyvenanti Ameriką, Angliją, Kanadą ir kitose šalyse, o apturėsite ūdingal rodą ir pageibą.

DR. IGNATIUS STANKUS, M. D.
1210 So. Broad st., Philadelphia, Pa.

Offiso Nuo 9 iki 1 po plėtu ir nuo 7 iki 9 vakare.
Valandos Nedėliomis nuo 1 iki 4 po plėtu.

BUKIE VYRAS

RUPTURA,
VARICOCELE,
PRAPUOLUS PAJEGAS,
UŽTRUCINTAS KRAUJAS.

BUKIE

Izmintingas

Likie sveikas

DR. O'MELLEY BUDAS

Visados išgydo!
Išbandyti per 30 dienų!
Be prieilo ir vaistų!
Istrasto per menę!
Naudojamas tik mano ofise!

PRASARGA: Darbininkai kurie pama dirdo, gal sakyti, kad jie žino mano methodą ir pagal jų gydo be operacijos, tie gal ir pamégdžioja mano raštus. Bet randasi tiki **Vincas Dr. O'Malley Budas** ir naudojimas tik Mano Offise.

Aš nedrukoju jokių gromatų Ligonių kadaangi atsilankymas į mano Offisa padodys jums, kad turio daugybę Gromatų nuo Ligonių iš visu šaliu pasaule, kurie tapo išgydinti.

Prisiugik 2c, morkė už knygutę padabintę paveikslą s. **P. Ruptura.**

Dr. Alex'r O'Malley

158 S. Washington St.

Wilkes-Barre, Pa.

Gliama susikalbėt lietuviška-leleniškai.

ATIDARYTA

Didžiausias pasaulėje teatras.

Hippodromas ant aštuonto sezono su visais naujais lošimais, kurie vadysis „Under Many Flags“ (Po daugeliu vėliavų). Sis naujas veikalas peržiūrėtas per Arthur Voeglin; Stage grupavimas ir muzika vedama Mr. Wm. J. Wilson; drama rašyta ir stačius per Mr. Carroll Fleming. Muzika pristaityta per Mr. Manuel Klein. Scena dauro neįspaskyta įtekme Voeglin, kurio namas pasigarsinėja kaip augšiausias lošimo namas New Yorke ir geriausia turintis įtekme. Per visą vasarą daugybę žmonių dirbo ant šio gausus teatro prirengimo po prirengimo Mr. Voeglin. Kaip titulai parodo tai daugybę žemių bus perstatoma ir atlankymu visokiu žeme su pataikymu muzikos prie kiekvienos salies. Penkiolika scenų ir baletų susideda į „Flowers of the Nations“ (Tautų gėlės), bus rodoma ir visas parodymas naujas.

Alyda visiems keliaujantiems LIETUVON.

Kurie keliaujate į Lietuvą galite pas mane gauti nakvynes ir palydiu ant laivo, nes tik keli blokai iki prieplankų. Laikau

HOTELI,

reikale kreipkitės pas savo tautieti, vietoje kad pas kokius žydus, o visame busit užganėdinti.

SIMON KALAN,
110 Grand Str. HOBOKEN, N. J.

GERA PROGA!

Gramatika anglų kalbos mokykis be mokytojo (apdarysta) \$1.00

Vaikų Draugas arba kaip mokykis skaityti ir rašyti be mokytojo 15c

Naujas Budas mokykis rašyti be mokytojo 10c

Aritmetika mokinimuisi rokundų, su paveikslais (apdarysta) 35c

Viso \$1.60

Kas atsius iškirpęs šita apgariniama iš „Vienybės Lietuvninkų“ ir \$1.00 per money order, tai gaus visas 4 knygias 60c. pigiau.

P. Mikolainis

Box 62 New York City

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius
Geras darbas. Vidutiniška cienia.

G. BENSON,
328 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Dalina Turta

Sveikatą ir Drutumą DOVANAI!
7,00 egzempliorių tuo garsios knygos

“DAKTARAS”!

Kiekvienas optinės ty knygą, kuris tik atsius keletą stampų už pristutimo kaštus.

TA KNYGA kiekvienam reikalingam, kaip jaunam, tėvai, senam, ženotiems ir nevedusiems, vyrami ir moterims; ji butinal reikalinga turėti kiekvienam išaugusiam Lietuviniui ar Amerikai, telp Canada, Anglijai ir Lietuvijoje, bizniusuose ir vi-

sies darbininkam žmonėms!

Kad esi neveiklas, ir var-

gama kokios sil-

pybės, bet nori

pasilėpti

nuoligos junga,

kaip d. nereiki-

vielė, tad atsi-

saok lietuvi-

koje kalboje,

NORS GEDEISI

su kokiais pa-

tentuoti visaišiai,

arba bobiškais

daktaravimais kaip ir pasundaktarius

lupukus gydytos, kurie nupliëja didelius

pinigus, o tigi dar labiau rūpintis ir ar-

siušti.

BET NENUSIMINK.

Kad jau buk yra neįskydoma liga. Tikram

moksliskam specialistui daktarui ir pa-

naujosioms ligos yra išgydomos. Jei tik te-

singai nori išgydyti, tada kreipkitis žo-

džiui ar nuo klausiant rodos prie:

PHILADELPHIA M. KLINIKO.

Jeigu buk yra neįskydoma liga. Tikram

moksliskam specialistui daktarui ir pa-

naujosioms ligos yra išgydomos. Jei tik te-

singai nori išgydyti, tada kreipkitis žo-

džiui ar nuo klausiant rodos prie:

PHILADELPHIA M. CLINIC.

111 Walnut St. Philadelphia, Pa.

Atsinaudoti asabiskal ofis valandos yra:

Nuo 10 iki 4 val. Nedėl. nuo

10 iki 3. Utarn. ir Pētn. nuo 6 iki 8 val.

Telephone 2427 Greenpoint

VIENATINĖ IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA**Parduodam Szifkortes ir siuncziam pinigus.**

Jau nuo 1886 metų, kaip parduodam ŠIFKORTES keliaujantiems į Lietuvą arba norintiems parsikvesti iš Lietuvos savo gimines ar pažinstamus

